

JURÁTUŠ

AZ EÖTVÖS LORÁND TUDOMÁNYEGYETEM ÁLLAM- ÉS JOGTUDOMÁNYI KAR
HALLGATÓI ÖNKORMÁNYZATÁNAK LAPJA

§

Tanári interjú

Dr. Sonnevend Pál
nemzetközi ügyekért felelős
dékánhelyetessel

KARRIER

A kurzusfelvétel problémái -
Interjú

Dr. Nagy Marianna
oktatási dékánhelyetessel

EGYETEM TÉR

Tallár Ákos

Újra a Hallgatói Önkormányzat élén
- a Küldöttgyűlés megtartotta éves
tisztújító ülését

HÖK NEWS

„A TEHETSÉG
VESZÉLYES DOLOG...”

Discount Laptop Shop
HUNGARY

Microsoft
AUTHORIZED
Refurbisher

Smart, Affordable Technology. For work, for school, for play.

www.discountlaptopshop.hu facebook.com/discountlaptopshop

JURÁTUS

ELTE ÁJK

Hallgatói Önkormányzatának lapja

FELELŐS KIADÓ:

Tallár Ákos

ELTE ÁJK HÖK elnöke

SZERKESZTŐSÉG

FŐSZERKESZTŐ:

Kálócz Adrienn

(foszkereszto@ajkhok.elte.hu)

FŐSZERKESZTŐ-HELYETTES:

Surjányi Dávid

ROVATVEZETŐK:

Nagy Teodóra (Egyetem tér)**Nagy Dominika** (Kultúra)**Gál Dóra** (Tudomány)**Heinrich Reni** (Vélemény)**Kiss Balázs** (TDK-hírek)**Szerényi Adrienn** (Karrier)**Pollok Zsófi** (HÖK news)**Ember Illés** (Kávészünet)

SZERKESZTŐK:

Funcs Fanni**Kiripolszky Misel****Kováts Borbála****Kratochwill György****Máté Csilla****Schattman Dorka****Szász Nóra****Szekeres Zsolt****Szép Barbara****Sziládi Péter**

OLVASÓSZERKESZTŐK:

Funcs Fanni**Pollok Zsófia****Schattmann Dorka**

ONLINE FELÜLETKEZELŐ:

Kurmai Kornál

TERVEZŐSZERKESZTŐ:

Szalay Bence Balázs

KAPCSOLAT:

1053, Budapest, Kecskeméti utca 10-12.

+36 1 438 8010

www.ajkhok.elte.hu/juratus/

NYOMDAI MUNKA:

Komáromi Nyomda és Kiadó Kft.

FŐSZERKESZTŐI LEVÉL

Ö

römmel köszöntelek Téged a megújult Jurátus hasábjain! Mint láthatod, az újság jelentős belső és külső vál-

tozásokon ment keresztül: felfrissült tartalommal, új rovatokkal jelentkezünk, külső megjelenésünk pedig a Kar arcúlatához, valamint a modern újságírás által támasztott elvárásokhoz igazodik. Újdonság még, hogy létrehoztuk online felületünket is, ahol további érdekfeszítő anyagokat találhattok. Az átalakulás terveinek elkészítésekor három gondolatot tartattunk szem előtt. Olyan lapot hozunk létre, amely méltó az Egyetem és a Kar évszázados hagyományaihoz, kiemelt helyet foglal el mind a hallgatók, mind az oktatók, illetve valamennyi egyetemi dolgozó szívében, és amely a Kar egyik meghatározó szereplőjeként vitát indít, elgondolkodtat, megnevetet.

E célok elérése érdekében elengedhetetlen, hogy a múlt sikereit és hibáit alaposan szemügyre vegyük, és az ezekhez vezető út jellemzői közül csak azokat az értékeket tartsuk meg, amelyek a fejlődés irányába terelnek minket. Alapvető, hogy olyan új értékeket is találjunk, amelyek segítségével maradandót tudunk alkotni! Ezt pedig nem csak az egyetemi lapnál kell szem előtt tartani, hanem egész életünk során kövendő példa lehet.

Ha nem tetszik, ami történik az egyetemen és a világban, akkor cselekedjünk! Ne némán ülünk, ne magunkban kérdőjelezzük meg a világot, ne essünk áldozatul az általános érdektelenségnek; igenis érdekeljen, hogy mi történik velünk! Bátran szóljunk fel, mondjunk véleményt és menjünk el szavazni, hiszen e Karon a következő felelős értelmiség nevelődik, és ha már ebben a mikrokörnyezetben is temetjük a demokrácia alapvető értékeit, akkor esélyünk sem lesz a nagyvilágban.

Reméljük, Hallgatótársainkkal együtt dolgozhatunk, hogy mindez ne csak utópia legyen; jó olvasását kívánunk!

Kálócz Adrienn

Kálócz Adrienn

ALLEN & OVERY

MunkaÜGYES!

Az Allen & Overy által készített munkajogi alkalmazás, amely gyakorlati példákkal és fogalomjegyzékkel teheti könnyebbé a munkajogi vizsgára való felkészülést.

„NINCSEN OLYAN TANULMÁNYI RENDSZER, AMINEK NE LENNÉNEK NYERTESEI ÉS VESZTESEI”

SZERZŐ: KÁLÓCZ ADRIENN

Szoros kapcsolatot ápol hallgatóival, az egyik legnépszerűbb tanár a Karon, pedig oktatási dékánhelyettesként megszámlálhatatlanul sok feladata van. A Kari Tanács Elnökségének elnöke, valamennyi oktatási ügy legfelsőbb eldöntője, a jogászképzés új képzési- és kimeneti követelményrendszerének egyik felelőse, a kari élet aktív alakítója. Nagy Mariannával dékánhelyettesi teendőiről, a kurzusfelvételtől és a vizsgajelentkezésről, a kötelező szemináriumi beosztás megszüntetéséről, valamint a frissülő jogász tantervről beszélgettünk.

Oktatási dékánhelyettesként milyen feladatkörei vannak?

A legfontosabb feladat a hallgatók ügyeinek kezelése, melyet a tanulmányi hivattal közösen látok el. Ezen kívül hozzám tartozik a tanrendekkel, tantervekkel, oktatási statisztikákkal és jelentésekkel kapcsolatos rendszerszintű problémák kezelése, valamint az oktatási-igazgatási döntések előkészítése, legyenek azok akár hallgatói egyedi döntések, akár a Dékán vagy a Kari Tanács kompetenciájába tartozó döntések.

Ki felelős a Neptun működtetéséért?

A Neptun egy olyan tanulmányi adminisztrációs rendszer, amely országos szinten több felsőoktatási intézményben működik. Ennek megfelelően a Neptun üzemeltetése két részre oszlik: az egész rendszert érintő kérdésekben a gyártó SDA Zrt. felelős, és e mellett kiegészítő jelleggel működik egy, kizárólag az ELTE-hez kapcsolódó részleg. A különböző karok tanulmányi hivatalai valójában már csak felhasználók, de magához a rendszer működtetéséhez a Karnak nincs köze.

Mi történik akkor, hogyha valamilyen probléma merül fel a Neptun működésében?

Attól függ, hogy milyen gondra derül fény. A Kar egyetlen lehetősége sajnos kimerül abban, hogy észleljük a problémát, és jelezzük azt az SDA Zrt., illetve az ELTE Neptun üzemeltetés felé, mert nekünk nincsen üzemeltetési jogosultságunk. Ezeket a beérkező problémákat aztán rangsorba állítják, és egymás után próbálják megoldani. Úgy tűnik azonban, hogy nem olyan intenzitású ez a problémamegoldás, amely alkalmas lenne arra, hogy a folyamatosan felmerülő gondokat kezelje.

Az ELTE más karán is felmerülnek olyan problémák, mint a nálunk már ismert, sőt megszokott gondok?

Más karok is jeleznek problémákat, és ezek között vannak átfedések is. Azt azonban látniuk kell, hogy az ELTE nyolc kara közül az ÁJK annyiban speciális, hogy mi egy évfolyamon nagy tömegű hallgatót kezelünk. A Neptun egy olyan típusú rendszer, amely kisebb létszámú képzéseknél valószínűleg jobban működik, nincs azonban arra felkészülve,

hogy négyszáz vagy ezer ember jelentkezését kezelje egy időben. Ezért a Karon általában nem csak szoftver-, hanem adott esetben hardverproblémák is vannak. Ez azért nagy gond, mert amikor a Neptun rendszert megvettük, a közbeszerzési felhívásban az is szerepelt, hogy az ELTE jogi karának problémáit is kezelnie kell. Ezzel az SDA Zrt. vállalta, hogy úgy készíti fel a rendszert, hogy az képes legyen a jogi kar speciális igényeinek kiszolgálására is, de amikor jelezzük a felmerülő problémákat, minden egyes esetben azt a választ kapjuk, hogy dolgoznak rajta.

Kari szinten próbálnak tenni valamit a működésbeli problémák ellen?

Vannak rendszerszintű kísérleteink a problémák megoldására, tipikusan ilyen volt például a versenyjelentkezés bevezetése. Később kiderült, hogy ez a módszer is nagyon sok gondot okoz, ezért jelenleg folynak az egyeztetések annak érdekében, hogy kísérleti jelleggel áttérjünk a rangsorolós rendszerre. Ez a kurzusfelvétel kiküszöbölné a hallgatók által állandóan hivatkozott okot, miszerint az kerül be egy kurzusra, akinek gyorsabb a gépe vagy az internetkapcsolata. Nyilván a rangsorolós kurzusfelvétel sem oldana meg minden problémát, és újakat is okozna, azonban anélkül, hogy kipróbálnánk ezt a módszert, nem mondhatjuk, hogy nem jó.

Hogyan működne a rangsorolós kurzusfelvétel?

Gyakorlatilag minden hallgató, aki jelentkezik egy adott kurzusra, kap egy számot, majd a létszámkorlát alapján a rendszer meghúzza a határt a kurzusra bekerülő hallgatóknál a tárgyfelvételi időszak végén. A Hallgatói követelményrendszer általános része rögzíti a rangsorolási pontokat. Minden karnak ezeket kell követnie, ezért a rangsorolásban a Karnak sajnos nem lehetnek saját speciális szempontjai. Hogyha áttérünk erre a módszerre, akkor kísérleti jelleggel valószínűleg nem csak a felsőbb évfolyamokon, hanem már az első is be kellene vezetni, és az összes órára, tehát a szemináriumokra, valamint az alternatív és a fakultatív kurzusokra is ez a jelentkezési módszer lenne.

Milyen problémák merülhetnek fel a rangsorolás esetén?

Sajnos azzal minden hallgatónak tisztában kell lennie, hogy olyan jelentkezési szisztéma nincsen, aminek csak nyertesei vannak és

nincsenek vesztesei. A versenyjelentkezésnél a gyorsaság, a rangsorolós kurzusfelvételnél az előélet számít. A két módszer két különböző gondot orvosol, és el kell döntenünk, hogy melyik problémát kívánjuk megoldani. Elméletben három fő probléma léphet fel a rangsorolós kurzusfelvétellel kapcsolatban. Az egyik, hogy ez a jelentkezési módszer bizonyos szempontból előnyben részesíti azokat a hallgatókat, akik magasabb évfolyamon vannak, hogy egy hallgató diplomájának sorsa se múljon azon, fel tud-e venni egy kurzust vagy sem. A másik probléma, hogy mivel nagy létszámú hallgatói tömeget mozgatunk, nagyon könnyen előfordulhat, hogy egy kurzuson azonos rangsor pontszámmal adott esetben százan állnak sorban. Közöttük nem a versenyjelentkezés, hanem egy véletlen szám fog dönteni. A harmadik fő probléma az órarend összeállításánál adódik, hiszen a kurzusfelvétel lezárulásáig folyamatosan változhat a hallgató rangsorban elfoglalt helye, és így az is, hogy végül bekerül-e az órára, vagy sem. Hangsúlyozom azonban, hogy addig, amíg nem próbáltuk ki ezt a jelentkezési módszert, nem tudhatjuk, hogy mennyire működne a Karon.

Mikor fogják bevezetni?

A tavaszi szemeszterben már rangsorolós jelentkezés lesz, azonban az első éves szemináriumokat továbbra is a Tanulmányi Hivatal fogja beosztani.

A Kar oktatói is észlelnek hibákat a rendszer működésével kapcsolatban?

Nehezen használható az oktatók számára is, amit általában úgy oldanak meg, hogy a felület kezelését a tanulmányi adminisztrációra hagyják. Emiatt a tanszéki előadók és a hivatali kollégák találkoznak a legtöbb problémával.

A kötelező csoportbeosztás megszüntetésével megoldódott a probléma, amit a rengeteg átjelentkezési kérelem okozott, vagy fennáll a versenyjelentkezés bevezetése után is?

Azt a problémát, mi szerint több száz átjelentkezési kérelem érkezett, megoldotta, és a versenyjelentkezés ebben az értelemben betöltötte a rendeltetését. Sajnos a mostani rendszerbe nem férnek bele a csoportátjelentkezések.

A hallgatók egyik legfontosabb érve a versenyjelentkezés bevezetése ellen az volt,

hogy ezzel a lépéssel felbontják az összeszokott csoportokat. A Tanárnőnek mi a véleménye erről?

Azt gondolom, hogy a kötelező szemináriumi beosztás megszüntetésének is két oldala van. Oktatóként nagyon sajnálom a megszüntetést, mert szerettem végigvinni egy fix csoportot. Ilyenkor lehetőségem volt másfél évre előre tervezni, ráadásul ez az időszak szemléletformálásra is alkalmas, nem beszélve arról, hogy az oktató és hallgató közötti kapcsolat is elmélyülhet. Tanulmányi vezetőként azonban azt gondolom, hogy a teljes kreditrendszer nem erről a hagyományos, fixcsoportos rendszerről szól. Ha megnézzük a világon bárhol az oktatást, ahol a hallgató maga állítja össze az órarendjét, maga veszi fel a tárgyakat, maga dönt arról, hogy milyen sorrendben, hogyan tanul, abba sajnos nem fér már bele ez a típusú rendszer. Személy szerint én abból a szempontból is látom e rendszer hátrányát, hogy a hallgatók elveszítenek egy olyanfajta közösségformáló erőt, amely nagyon fontos az egyetemista lét szempontjából. Ugyanakkor ez nem a versenyjelentkezés, hanem a kreditrendszer miatt alakult ki, mert a kreditrendszer logikája egyszerűen kezelhetlenné teszi a kötelező csoportbeosztást.

Az esetek nagy részében a szemináriumi átjelentkezések valós oka nem az időponttűkészség, hanem az oktatóval való elégedetlenség volt. Ön mit gondol erről?

Azt gondolom, hogy ha a hallgatók körében felmerül ez a probléma, akkor nyilvánvalóan van alapja. Biztos vagyok abban, hogy a csoportok közti mozgásban szerepet játszik az, hogy a hallgatók nincsenek megegyezően egy-egy oktatóval, és egy szigorúbb, adott esetben a vizsgára jobban felkészítő tanár óráját hallgatnák. Ez egy teljesen méltányolható érv. Ugyanakkor hozzáténném, hogy a csoportváltásnál létezik egy ellenirányú mozgás is, mert valamilyen hétfő reggel nyolc órai és a pénteki kurzusok nem népszerűek. A csoportátjelentkezések egy jelentős százaléka tulajdonképpen arról szól, hogy a hallgató keddre, szerdára és csütörtökre kéri a beosztását. Ugyanígy bizonyos szóbeli vizsgával végződő tárgyaknál az is megfigyelhető, hogy

a szigorúbb oktatónál lévő hallgatók ahhoz a tanárhoz járnának szívesen, akiről tudják, hogy a vizsgán esetleg kevésbé kér számon, vagy könnyebben ad jó jegyet. A probléma abból adódik, hogy ezek a csoportmozgások nem oltották ki egymást, hanem éppen megduplázták a papírmunkát. Erre például elméletben jó megoldás lett volna a versenyjelentkezés, mert a hallgatók előtt ott volt a lehetőség, hogy azt a tanárt válasszák, aki nekik megfelel.

Az oktatókat anonim módon is értékelhetik a hallgatók az OMHV-kérdőíveken keresztül. A Tanárnő szerint ezeknek van valós jelentősége a Karon?

Az OMHV-eredményeket a Dékán úr látja, és ezt az előléptetéseknél, fejlesztéseknél, humánpolitikai döntéseknél mindig figyelembe veszi a Kar. Nagyon jó lenne, ha a Neptun – akárcsak korábban az ETR – arra is alkalmas lenne, hogy a tanszékvezető is lássa az eredményeket, jelenleg azonban ez nem működik. Két nagy probléma van az OMHV-kérdőívekkel: egyrészt sztenderdizált kérdések szerepelnek benne, ezért például számomra mindig sokkal érdekesebbek az „egyéb, éspedig” válaszok, amelyeket hozzáfűznek a hallgatók, mert abból sokkal több érdemi információ derül ki egy kurzusról. Másrészt az információ hiányhoz az is hozzájárul, hogy a jogi karon sajnos nagyon alacsony az OMHV-kitöltöttség (ez remélhetőleg a rangsorolások jelentkezés bevezetésével változni fog). Fontos azonban hozzáténnem, hogy ha egy oktató folyamatosan rossz vagy feltűnően alacsony eredményt ér el, akkor nem csak munkáltatói következményeket kellene ehhez fűzni, hanem legalább annyira elengedhetetlen tartanám, hogy kiderítsük, miért rosszak bizonyos hallgatói vélemények. Ugyanis nagyon sok esetben lehet, hogy nem a kolléga szándékával van gond, hanem nincsen felkészítve bizonyos oktatás-technológia használatára, pedagógiai kérdések kezelésére. Éppen ezért nélkülözhetetlen az, amit például a fiatal oktatók esetében már elindítottunk, hogy az oktatók felsőoktatás pedagógiai képzésben részesüljenek.

Valóban készül egy új jogász tanterv, vagy csak a jelenlegit vizsgálják felül?

Nem egy gyökereiben új jogász tanterv készül, hanem a 2010-ben újonnan bevezetett frissítjük majd, mert jövő tavasszal végez az első olyan évfolyam, amely már teljes egészében aszerint haladt. Mind az ésszerűség, mind a Magyar Felsőoktatási Akkreditációs Bizottság szabályai arra köteleznek minket, hogy tekintsük át ezt a ciklust, és változtassunk rajta ott, ahol szükséges. Ugyanakkor ki kell emelni, hogy a jogszabályok hihetetlenül megkötik a kezünket, hiszen egyik oldalról itt van a most szintén frissülő jogász képzési- és kimeneti követelményrendszer (KKK), másik oldalról pedig a kreditrendszer szabályait, az oktatói- és a teremkapacitást is figyelembe kell vennünk.

Milyen nagy változások várhatóak?

Azt gondolom, hogy realitása most az átcsoportosításnak és az előfeltételei rendszer megváltoztatásának van. Az új tantárgyak bevezetésének több korlátja van, így például a hallgatók terhelhetősége, az oktatói kapacitás, illetve a KKK-ban meghatározott szabályok. Azok az új tantárgyak, amelyekre a hallgatók esetleg igényt tartanak, legfeljebb az alternatív és a fakultatív kurzusok keretében hozhatók be.

A hallgatók is tehetnek javaslatokat?

Nem csak, hogy tehetnek, én nagyon várom is ezeket, szeretném is őket megkérni, hogy mondják el az észrevételeiket. Ahhoz, hogy érdemben felülvizsgáljuk a mostani tantervet, nagyon fontos lenne, hogy személyes visszajelzéseket kapjunk a hallgatóktól. Például hogyan élnek meg az előfeltételei rendszert, a differenciált tárgyakat, vagy azt, hogy harmad- és negyedéven nagy az óraterhük. Ha például azt szeretnék, hogy új tárgyakat vezessünk be, jó lenne tudni, hogy a hallgatók milyen órát hallgatnának szívesen. Éppen ezért, kérem, jelezzenek vissza.

A rangsorolások tárgy- és kurzusfelvétel lényege, hogy a kurzusokra bekerülés független a jelentkezés idejétől. Minden kurzusfelvételhez egy rang (Rangsortárgyszám 1) és egy mázli (Rangsortárgyszám 2) nevű számot rendelnek (utóbbit egyenlő rangok esetére), melyek alapján rendezik a jelentkezéseket. Ily módon a kurzusokon túljelentkezés jöhet létre, a vágás során az alábbi szempontrendszer alapján jelentkezések törölődnek. A vágást követően mindig versenyjelentkezés van a maradék helyek feltöltésére.

RANGSOR (KIVONAT)

A Hallgatói követelményrendszer 60. § részletesen rendelkezik a rangsorolásról. Előnyben részesülnek

1. a szakos tanulmányait megkezdő hallgatók, valamint azok, akik a kurzust az előzetes kurzusfelvétel során fölvevették (100 pont)

2. azok a hallgatók, akiknek a kurzussal teljesíthető tanegység kötelező (80 pont); akiknek a kurzussal teljesíthető tanegység kötelezően választható (70 pont); vagy akiknek a kurzussal teljesíthető tanegység nem kötelező, de az alapszak valamelyik szakirányán kötelező vagy kötelezően választható (60 pont)

3. azok a hallgatók, akik a kurzust a mintaterv szerint kívánják fölvenni (20, 50 vagy 10 pont)

4. esti vagy levelező tagozatos hallgatók (20 pont)

5. minden hallgató annyi pont tízszerezését kapja, amennyi aktív szakja van az Egyetemen

6. a szak képzési idejét túllépő hallgató, a szak mintatantervéhez tartozó kurzus felvétele esetén (65 pont)

7. a szak képzési idejét túllépő hallgató, a szak mintatantervéhez nem tartozó kurzus felvétele esetén (60 pont)

8. az a hallgató, aki a számára elérhető összes OMHV kérdőívet kitölti a véleményezési

időszakban (8 pont)

9. a regisztrált speciális szükségletű hallgatók (1000 pont)

10. a szak képzési idején belül lévő hallgató ötször annyi pontot kap, ahányadik félévében jár (max. 60 pont)

TIPPEK HALLGATÓKNAK

A vágás előtt fél-egy nappal nézd meg a felvett kurzusok listájában (Tárgyak/Felvett kurzusok menüpont), melyik jelentkezéseddel hogyan állsz! Lehet, még a vágás előtt célszerű áttekinteni az órarendet.

A tárgy- és kurzusfelvételek törléséről minden érintett üzenetet kap. Ellenőrizd rendszeresen Neptun üzeneteidet!

Gondoskodj aktuális, rendszeresen olvasott e-mail cím megadásáról (Saját adatok/Elérhetőségek menü), hogy ne maradj le a rendszerben történt műveletekről, a tanulmányi osztályok üzeneteiről.

INTERJÚ POZSÁR-SZENTMIKLÓSY ZOLTÁNNAL MI A TÜRKIZ SZALAG ÜZENETE?

SZERZŐ: KISS BALÁZS

Október 7-én indult el a Karon a gólyatáborban történetekre reflektálva az Együtt az Erőszak Ellen elnevezésű kezdeményezés. Az ötletéről annak egyik ötletgazdájával, Pozsár-Szentmiklósy Zoltánnal, az Alkotmányjogi Tanszék oktatójával beszélgettünk.

Kinek az oldaláról merült fel az igény egy ilyen kezdeményezés életre hívására?

A Karon saját kezdeményezésünk alapján működik a fiatal oktatókat, dolgozókat összefogó „Below40” kör, amely keretében rendszeresen megvitatjuk a kari élethez kapcsolódó kérdéseket. A fiatal oktatók közössége fontosnak tartotta, hogy a gólyatáborban történetekről, egyetemi polgárok közös felelősségéről, az egymás iránti figyelemről tágabb körben induljanak beszélgetések. A figyelemfelhívás és az erőszak minden formájának határozott elutasítása egy szimbólum használatával tűnt megvalósíthatónak, amely a „kék” szalag kitűzésével valósult meg. A megfelelő szimbólum keresése során segítséget kértünk a NANE Egyesülettől, akik a türkiz színt javasolták, mely nemzetközi viszonylatban is a szexuális erőszakkal szembeni fellépés jelképe.

Hogyan kezdődött a szalaggyártás? Milyen segítséget kaptak az ötletgazdák?

A szalagok készítését itt, a Tanszéken kezdtük meg a TDK önkénteseinek segítségével, aztán ezt a feladatot a Kriminológia TDK vette át, jelenleg pedig a Nemzetközi Jogi TDK segít a szalagok gyártásában. Sokan áldozták fel szabadidejüket a kampány érdekében, amiért szeretnék itt is köszönetet mondani. A szalagokat az aulában található urnában helyeztük el, hogy azok, akik szívesen közösséget vállalnak üzenetünkkel, szabadon hozzáférhessenek.

Mennyiben látja sikeresnek a kezdeményezést? Úgy érzi, hogy elérte célját?

Sikeresnek látom, hiszen az első ezer szalag pár nap alatt elfogyott. Nagy öröm, hogy a kampány Facebook oldalának, amelyen kapcsolódó híreket, felhívásokat is közzéteszünk, közel háromezer like-olója van, sokan töltöttek fel képeket magukról. Úgy gondolom, hogy a kampány hatására valami elkezdődhet a Karon és tágabb környezetében. Persze tisztában vagyunk vele, hogy egy egyszeri akcióval nem lehet mindenki gondolkodását megváltoztatni, de a folyamatot tovább kell vinnünk. A továbbiakban is beszélünk kell a kampány üzeneteiről, tennünk kell azért, hogy érzékenyítsük a gondolkodásunkat. Szorgalmazzuk, hogy az oktatók óráikon is beszélgessenek hallgatóikkal ilyen kérdésekről.

Arra kéri a csatlakozókat, hogy a nők elleni erőszak megszüntetésének világnapjáig, azaz november 25-ig hordják a szalagot. Véget ér a kezdeményezés ezen a napon vagy az tovább fog működni valamilyen más formában?

Fontosnak tartjuk, hogy a megfogalmazott üzenetek átadása tovább folytatódjon más fórumokon. Az első ilyen szervezett program a világnap keretében tartott tematikus kari konferencia lesz. Külön öröm, hogy a NANE 2014-es, a nőkkel szemben elkövetett erőszak ellen szervezett kampánysorozatát várhatóan a Karról fogja indítani. Az is céljaink közé tartozik, hogy a jövő gólyáinak orientációját érzékenyítő tréningekkel egészítsük ki.

ÁTALAKULÓBAN EURÓPA TÉRKÉPE?

VITA A KATALÁN NÉPSZAVAZÁSRÓL

SZERZŐ: NAGY DOMINIKA

2014. november tizedikén került sor az ELTE Vitaklub évadnyitó közéleti estjére. Az Aula Magnában megrendezett esten a katalóniai szavazás került nagytít alá. A vitával egyébként egy napon tartott szimbolikus népszavazás meglepően nagy részvételi aránnyal zajlott le – az arra jogosultak körülbelül nyolcvan százaléka adta le voksát. A népszavazás első kérdése Katalónia állammá alakulására irányult, míg a második annak függetlenedésére.

Az ELTE Vitaklub estjére való belépéskor minden látogató egy cédulát kapott, melyen a tételmondatul is szolgáló idézetről lehetett igennel, avagy nemmel szavazni. A rendezvény kezdete előtt és végeztével is várták a szervezők a szavazatokat, hiszen arra is kíváncsiak voltak, hogy a vita hatására hányan változtatták meg véleményüket. „A ház szerint Katalónia függetlenedése európai szintű válságot okozna” tételmondat mellett Dr. Tóth Norbert és Dr. Gulyás András, míg ellene Dr. Kardos Gábor és Dr. Faluba Kálmán érvelt. Minden felszólalónak tíz-tíz perc állt rendelkezésére, hogy véleményét kifejtse, ezt követően pedig pár percben a feleknek lehetősége volt összefoglalásra, reflektálásra.

Mindkét oldal egyetértett abban, hogy egy esetleges függetlenedés legnagyobb hatása a gazdaságban mutatkozna meg. A közel nyolcmillió Katalónia – amely alkotmányosan a spanyol állam része – fejlettsége miatt igen nagy húzóereje a spanyol gazdaságnak. A függetlenedés azonban elbizonytalanítaná a külföldi tőkét, ez pedig sem Katalóniának, sem Spanyolországnak nem kedvezne. Mindezek mellett, ha Katalónia független állammá válna, a spanyol államadósság feltehetőleg húsz százalékát át kellene vállalnia, és egy adósságra építkező friss ország sorsa pedig nyilvánvalóan kétértelmű.

Katalónia esetleges független állammá

válása egy másik lényeges problémát is felvet: ha az Európai Uniónak folyamatosan figyelemmel kellene kísérnie egy éppen függetlenedő állam sorsát, nem tudna aktuális feladataival foglalkozni. Ezen kívül további aggodalmakat is felvet az Unió részéről Katalónia függetlenedése: felmerült az Európai szerződés esetleges újratárgyalása, ami a tétel mondat mellett felszólalók szerint szükséges lenne, a másik oldal azonban elvetette ezt az állítást. Szóba került még az újonnan létrejövő ország, mint uniós tagállam sorsa is. Vajon automatikus felvételt nyerne, vagy kérelmeznie kellene a tagfelvételi eljárás megkezdését? Felmerülhet-e, hogy esetleg nem akarna tagország lenni?

A vitázók említés szintjén felvetették a skót állam önállósodása körüli kérdéseket is, valamint azt, hogy a most megfigyelhető „függetlenedési láz” milyen hatással lehet egy integrálódni próbáló Európára.

A felszólalások után természetesen a közönség kérdezhetett is. A kérdések során felmerült Katalónia nem békés függetlenedése és a NATO is. A vita végeztével Dr. Gulyás András tréfásan felhívta a hallgatóság figyelmét, ha Katalónia független lesz, II. András magyar király lánya, Jolán révén Magyarország is esélyes a katalán trónra!

JANUÁRTÓL HATÁLYBAN A MEGELŐZŐ PÁRTFOGÁS

SZERZŐ: GÁL DÓRA GABRIELLA

Alig egy éve, hogy az Emberi Erőforrások Minisztériuma nyilvánosságra hozta az új felügyeleti rendszer tervezetét. A pártfogás és a gyermekvédelem ötvözésének intézményesülése szakmai körökben máig vitatott kérdés, a tervezet azonban zöld utat kapott: 2015 januárjától hatályba lép a megelőző pártfogásról szóló jogszabály.

A megelőző pártfogás intézményének bevezetéséről első ízben 2013 őszén, a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium által közzétett jogszabálytervezetben olvashattunk. A szakmai körökben heves vitát kiváltó intézkedés alapja, hogy a Gyermekjóléti Szolgálat támogató tevékenysége mellett az Igazságügyi Szolgálat bevonása is szükségszerű a gyermekkorú bűnelkövetők magatartási korrekciójának és szocializációjának, reszocializációjának érdekében.

A megelőző pártfogás súlyos szabálysértés és bűncselekmény esetén egyaránt elrendelésre kerül, a büntethetőségi korhatár leszállításából kifolyólag súlyos bűncselekmény elkövetésekor pedig már a 12. életévüket betöltött kiskorú bűnelkövetőket is érinti.

A jogszabály a következőképpen határozza meg a megelőző pártfogás ügymenetét: miután a gyámhatóság megküldi a pártfogó felügyeletnek a megelőző pártfogás elrendeléséről szóló határozatot, az illetékes pártfogó harminc napon belül elkészíti a környezettanulmányt, és egyúttal a bűnmegelőzési szempontú kockázatértékelést is.

Magas fokú veszélyeztettség esetén kötelezően elrendeli a pártfogó felügyeletet, legalább közepes fokú veszélyeztettség esetén pedig lehetőséget biztosít a pártfogás alkalmazására. Ilyen esetben a szakember mérlegelést követően, illetve speciális kérelem esetén elrendelheti a gyermekkorú pártfogó felügyeletét. Alacsony kockázati szint fennállásakor pártfogó felügyelő kirendelése nem szükséges.

Ha a pártfogás elrendelését az illetékes pártfogó nem javasolja, a gyámhatóságnak hivatali kötelessége fél év múlva felülvizsgálni a szóban forgó gyermekkorú ügyét. Ha úgy ítéli meg, hogy a veszélyesség fokozódott, újra elrendelheti a környezettanulmány és a kockázatértékelés elvégzését.

A megelőző pártfogó szerepe (a hagyományos értelemben vett pártfogói tevékenységhez

hasonlóan) az ellenőrző-irányító tevékenység, melynek célja a (re)szocializáció eredményességének elősegítése és az újabb bűncselekmény (szabálysértés) elkövetésének megakadályozása.

Ennek érdekében a gyermek és gyámja köteles a pártfogóval folyamatosan kapcsolatot tartani, melynek formáját és gyakoriságát a pártfogó felügyelő határozza meg, a törvény által előírt havi egy kötelező személyes találkozáson felül. A megelőző pártfogás alatt álló gyermek elsődleges feladata, hogy eleget tegyen tankötelezettségének, hiszen a kiskorú oktatáshoz való viszonya kulcsfontosságú mind az integráció, mind a gyermek életútjának alakulása szempontjából. Ezen felül a pártfogónak lehetősége van olyan egyéb kötelesség előírására is, mely a pártfogolt gyermek életvitelének változásával kapcsolatos célok elérését szolgálja.

A külön magatartási szabályok többek között tehát a gyermekkorú életvezetését is kontrollálják, beleértve akár az elkövető személyes kapcsolatainak korlátozását is. Ez az intézkedés elsősorban arra hivatott, hogy megvédje a kiskorút környezetének azon káros behatásaitól, melyek az újabb bűnelkövetői magatartást előidézhetik.

A koncepció ezen felül a harmadik fél együttműködésére is épít, ugyanis a megelőző pártfogás olajozott működésének feltétele, hogy a gyermek törvényes képviselője a hatóságokkal egyetértésben, a kiskorú egészséges fejlődésének megfelelően tegyen eleget gyámi kötelezettségeinek. Ide értendő az is, hogy a pártfogó által előírt magatartási szabályok betartására maga is figyelmet fordít, és a gyermeket érintő információkról és változásokról folyamatosan tájékoztatja az illetékes pártfogó felügyelőt.

Ezen felül fontos az is, hogy a pártfogás alá helyezett gyermek mindennapi életéhez biztosított legyen a nyugodt, kiegyensúlyozott közeg, ennek érdekében a kiskorú szűk környezetében élőket is érdemes bevonni a segítségnyújtásba.

PRO ÉS KONTRA

A 2015 januárjában hatályba lépő rendelkezést több szempontból is kritika érte a tervezet deklarálását követően. A bírálók többsége az állam nevelési feladatokba történő túlzott beavatkozását, illetve a gyermekkorúakkal szembeni büntető jellegű szankciókkal való fellépését jelölték meg a koncepció legnagyobb tévedéseként. Utóbbi alkal-

FORRÁS: www.t-online.de

mazását kifejezetten drasztikusnak vélik egy gyermekkel szemben, mivel bizonyos tekintetben a rendszer kisebb súlyú bűncselekmény esetén is kriminalizálja az elkövetőt.

Ráadásul a tiltó jellegű magatartási szabályok alkalmazása nem célravezető a szóban forgó korcsoport esetén, egyes szakemberek szerint ideálisabb lenne választási lehetőséget kínálni a gyermekkorú elkövetőknek.

A megelőző pártfogás támogatói viszont egyértelműen elutasítják azt a nézőpontot, miszerint az új intézmény bevezetése egyenlő lenne a kiskorú bűnelkövetők stigmatizációjával. Továbbra is a veszélyeztetett gyermek jólétének és fejlődésének támogatása az elsődleges szempont, a Pártfogó Felügyelet bevonása pedig az állandósuló deviáns magatartás kialakulásának időben történő megakadályozását hivatott biztosítani. Az érintettek ugyanis életkori sajátosságukból adódóan fogékonyabbak a javító-nevelő tevékenységre, mivel még nem rendelkeznek kialakult, formálhatatlan személyiséggel.

Ez a megközelítés tehát nem büntetőjogi szankcióként, hanem egyfajta korcsoport-specifikus reakcióként definiálja a megelőző pártfogás lényegét a gyermekkorú bűnözéssel szemben. A megelőzés lényege tehát, hogy a bűncselekmény-elkövetés ne ismétlődjön meg, és hogy pártfogó közreműködésével a kiskorú megkapja azt a segítséget, amelyre a társadalomba való beilleszkedéshez szüksége van.

A megelőző pártfogást speciálisan erre a feladatkörre átképzett szakemberek végzik majd. A jogalkotó a munkakör betöltésére alkalmasnak elsősorban a jogi, szociális vagy mentálhigiénés szakterülettel foglalkozókat nevezi meg, a pártfogói hivatás szakmai kereteihez hasonlóan.

FORRÁS: www.mainpost.de

A VASKUPOLA OLTALMÁBAN

EGY HÓNAPOM IZRAELBEN A GÁZAI KONFLIKTUS IDEJÉN

SZERZŐ: SURJÁNYI DÁVID

Háborúba csöppenni egy nyugati fiatalnak nem mindennapi „élmény”. Rossz érzés e szót használni, hisz pozitív kicsengése valahogy nem illik a letális kontextusba. De mégis: annyira szokatlan helyzetek, teljesen új kihívások és különleges kapcsolatok alakulnak ki, amit képtelenség elfelejteni. Főleg ha közben ad hoc hadi tudósítónak avanszálódik az ember...

Rakéta záporban érkeztem júliusban és egy ál-békében tértem haza augusztusban. E hónap mérlege 8 cikk és riport a gázai helyzettel és egyéb izraeli ügygel kapcsolatban. Kétszer kerültem életveszélyes helyzetbe. Átlagosan napi két rakéta száguldott el a fejem fölött. Láttam egy háború kezdetét és a furcsa „végét” is. Százakkal találkoztam minden oldalon. Láttam a külföldi média hazugságait, és láttam a hihetetlen valóságot. Láttam terrort és láttam önfeledt ünneplést is. Át meg átutaztam egy országot, amely folyamatos fenyegetettségben él, de nem féltém. Találkoztam viszont számos vallás képviselőjével, amely után bizony féltém! Mit mondhatnék? Remélem, „jövőre Jeruzsálemben!”...

De hogy is kerültem én a föld köldökére? Miután több közel-keleti konferencia szervezésében részt vettem, ajánlatot kaptam az Izrael Szövetségei Alapítványtól és az izraeli hírügynökségtől egy hónapos továbbképzésre és gyakornoki állásra. Amikor az utazást leszerveztük, háborúnak még előszele is alig volt.

Nem kis gombóc nőtt a torkomba, mikor az utazásom előtt pár nappal megindult a rakétázás Gázából. Tán vakmerő, egyesek szerint egyenesen bolond voltam mégis nekivágni a nagy útnak, de olyan személyektől, mint Ilan Mor izraeli nagykövet is megnyugtatót kaptam a kiutazással kapcsolatban. Tudtam, hogy vigyázni fognak ránk; ez az izraelieknek presztízskérdés. Úgyhogy belevágtunk.

Nem volt a legkönnyebb feldolgozni azt a jelenséget, hogy amint leszáll a gépem és elindulunk Tel Aviv városában, egyszer csak megszólalnak a szirénák, megjelenik egy rakéta az égen, amit a Vaskupola azonnal látványos robbanással megsemmisít.

A zsidó család, akivel utazom, egy percre megáll (a szabály szerint az autóforgalomnak azonnal le kell állni és el kell hagyni a járműveket), közben pizzát rendel, és lassan mindenki hangosan kacagni kezd a helyzet groteszk mivoltán.

Heves, de összességében mégiscsak megnyugtató kezdet. Ha a helyiek ennyire nem pánikolnak, minek tennem én? Jó volt a sűrűjében kezdeni, mivel a következő hetek során majdnem mindennap lekényszerültünk minimum egyszer az óvóhelyek rejtekébe. Áldottuk az eget a Vaskupola rendszer védelméért.

A programom első hete főleg a tel-avivi Bar Ilan egyetemen, Izrael második legnagyobb felsőoktatási intézményében telt, ahol média

és politika továbbképzést kapott a világ minden tájáról kiválasztott 6 fiatal. Volt ott brazil, amerikai, kanadai, francia kollégánk, illetve még egy magyar is; egyik jó barátom, aki hozzám hasonló úton keveredett a krédóba. Természetesen a Közel-Kelet és azon belül az egyetlen demokrácia, Izrael, igencsak egyedi geopolitikai helyzetnek „örvend”, így egy hét édeskeves volt a szakértővé avanszálódáshoz. Ezért is vártuk annyira a majd’ három hetes terepmunkát...

Első alkalommal, mikor elszakadtunk a mediterrán növényzet minden színében pompázó kampuszról, egy Jeruzsálemtől délre található, alig negyven éves kommunába látogattunk. Tekoában több zsidó család fogadott minket, engem egy rabbi látott vendégül a hétvége során. Messez a gázai határtól békében élhettük át a sabbath-ot. A zsidó szent nap, a szombat beálltakor, közben, és a lezárásakor is speciális szertartások várnak a vallásos családokra, és ebbe beleszöppenni leírhatatlanul autentikus, különösen, hogy nagybecsű díszvendégként bántak velünk.

Mintha több ezer évvel visszaröpültem volna az időben; ősi ételek, ősi imák, sok évezredes hagyományok és történetek. Ugyan a hajnalba nyúló filozófiai eszmefuttatások és teológiai viták olykor igen szenvedélyesek lettek, de sosem tiszteletlenek. Amikor a keresztény és az izraelita illetén emberére akad, meg ugyan nem egyezik, de valami ősi szeretet mégis eltörlő a több száz éves ellentéteket.

Fájt innen tovább utazni. Fájt azt a helyet látni, ahonnan pár hete a három izraeli tinédzser elrabolták, majd kegyetlenül lemészárolták a palesztinok. Fájt belegondolni, hogy egy felelőtlen izraeli erre bosszúból megölt egy palesztint. Fájt az ellentmondás, hogy a palesztin vezetés üdvözölte a zsidó fiatalok halálhírét, míg az izraeli kormány azonnal eljárást indított a palesztint megölő állampolgárral szemben. Fájt a tudat, hogy a nem is hivatalos szinten történő visszaütésre beindult a rakétazápor. Még hozzá olyan intenzitással, hogy a kormánynak saját polgárai érdekében lépnie kellett. És megindult a szárazföldi hadművelet.

Bejártuk az úgynevezett „megszállt területeket”. Láttam a kerítéseket, a betonfalakat.

Összeszorult a szívem, mennyire megoldhatatlan a helyzet. Ha nincs fal, akkor van intifáda, van öngyilkos merénylő. Ha van fal, óhatatlanul sérül sok jó szándékú palesztin ember érdeke.

Bár immár harmadjára jártam Izraelben, most először nyílt alkalmam megismerni a palesztin és arab oldalt közelről. Megdöbbentő volt látni, hányan gondolják azt, hogy inkább élnek Izrael kormányzata alatt, mintsem a Hamasz terrorjában. Meg kellett értenem, hogy az egyik fő bajforrás az, hogy a palesztin vezetés maga nyomja el a gázai övezet lakóit. Könnyű úgy okoskodni, hogy „hát akkor miért nem lázadnak föl ellenük?”, de azt az ideológiai elnyomást és vallási terrort nehéz elképzelni, amit a radikális iszlám képvisel. Nincs gondolati szabadság, szabad véleménynyilvánítás, és úgy használják honfitársukat saját céljaikra, ahogy kívánják.

Saját szememmel láttam, ahogy Gáza határában izraeli hőlégballonokról milliósámmra szórják Gázába a szórólapokat, amin megírják, hogy pontosan mikor, hol lesz támadás, és a civil lakosságot felkérlik a távozásra. Hát kérdelem én, milyen háborúban csinált még ilyet az egyik fél? Így is fájdalmasan sok civil esett áldozatul a hetek során. Szegény palesztinok kicsit úgy jártak, mint az oroszok Sztálin alatt a fronton: ha menekülni próbálnak, saját vértük

lővi le őket.

Felejthetetlen élmény volt megtapasztalni, milyen, amikor háború dúl tőled néhány kilométerre. Láttuk a bevonuló harcokocsikat, a Gázából felszálló füstöt, és a hadműveletek robaját. Szderót városában felkerestük a rendőrkapitányságot, melynek hátsó udvara tele van a palesztinok által kilőtt rakétákkal. Több ezer fémroncs minden színben, méretben, melyek közül sok izraeli életet oltott ki. Ellátogattunk egy kibucba, ahol több ház is súlyosan megrongálódott a rakétázáporban, és elhagyottan állnak piszkukban, mivel a tulajdonosoknak menekülniük kellett. Nem segítette az impulzusok feldolgozását a heves hőguta, amit előző napon a júdeai sivatagban tett kalandozásunk során kaptam. Mikor végül is nem kellett a katonai kórház infúziójára tenni, neki lehetett állni a szokásos esti munkának: cikkírás, riportkészítés, fénykép és videó-felvételek rendszerezése, stb.

Persze nem szűkölködik rizikós helyzetekben, aki a Hamaszos rakétázáporban helyszínelni kíván, de hát az újságíró sosem a racionalitásáról híres. Ellátogattunk óvóhelyként is szolgáló iskolákba, idősök otthonába, és megfigyelhetjük miként élnek a társadalom eme érzékenyen érintett rétegei a háború árnyékában.

Északabbra Silót is útba ejtettük, ahol sok ezer éve, még az izraeli királyság és a jeruzsálemi Templom felhúzása előtt a Szent Sátor állt. A Biblia alapján itt mondta el híres imáját Anna, hogy meddsége véget érjen, és itt szolgált a csodával határos módon született fia, Sámuel, Izrael egyik legnagyobb prófétája. Bár csak romok maradtak mára, a hely mégis csöndes szentséget sugároz magából...

Nem hagytuk ki persze a modernitás csodáit sem. Rádióműsorokat készítettünk egy neves stúdióban, és start-up vállalkozásokat ismertünk meg Tel-Avivban. Felhőkarcolók között suhantunk és a bauhaus-metropolisz fehér homlokzatai alatt faltuk a humuszt. Aztán átugrottunk Jaffába, melynek művészdombjáról páratlan kilátás nyílik a Földközi-tengerre és a tel-avivi körzetre. A bolhapiac csecsebecséiért való alkudozás kihagyhatatlan keleti élmény!

Bár már tükön ültünk, hogy Jeruzsálemet, a fővárost is meglátogathassuk, előbb még az északi területeket jártuk be. Megfürödtünk a Genezáreti-tó forró vizében, és a Golán-fennsík pereméről egészen a mediterrán tengerig tanulmányoztuk a 2006-os háborúban súlyosan megtépázott, mégis virágzó térségeket. Az itteni sabbath estét sem felejthetem, ahogy több száz méter magasból szemléltük a Szentföldet. A fennsík másik oldaláról beláttuk a szír területeket is, gyomorforgató volt látni az ottani konfliktus nyomait. Olyan települések is felsejlettek a messzi füstös ködben, ahol már az Iszlám Állam átvette az irányítást. De jártunk a libanoni határnál is, ahol minden határmenti arab házat potenciális lövő állásként alakítottak ki. Meglátogattunk egy kórházat, ahová az izraeli hadsereg szír sebesülteket csempész. Sokak nem is tudták, hogy izraeli területen ápolják őket teljesen ingyen. A kisgyerekektől valósággal eltitkolták, mert féltő, hogy Szíriába visszamenve bajba kerülnek, ha

Shalommal köszönnék valakinek.

Gush Halavban egy maronita közösséget, a Karmel-hegy lábánál pedig egy drúz falut látogattunk meg, növelve a vallási és kulturális sokszínűséget. A drúzok mentolos kávéjánál nincs csodásabb, ahogy az arab keresztények elkötelezettségénél és áldozatvállalásánál sem!

Az egyik legcsodálatosabb élménynek mégiscsak a Szent Város, Jeruzsálem számít. Amikor naplementében megérkeztünk a Kotelhez, a Sziklamecset kupolája aranyban izzva ragyogott a Siratófálnál hajlongó rab-bik fölött. A masszív falak, a Templomhegy középkori maradványai nem csupán impozánsak, de a rendkívül sok történelmi emléktől szinte mesélni kezdenek az arra járóknak. Ha az Óváros sikátoraiban kicsit feljebb megyünk, feltűnik az Olajfák-hegye, ahonnan az Apostolok Cselekedetei alapján Jézus mennybe ment, és ahová a Jelenések könyve szerint visszatér majd. Mindenfelé templom, mecset, zsinagóga élkelődik a három világvallás origójára.

A külügyminisztériumban fogadtak bennünket, ahol egy kormányzati szóvivő ismertette velünk az egyre fokozódó nemzetközi helyzetet. Még a Knesszetbe, az izraeli parlamentbe is külön bejárást kaptunk, és az egyik párt titkára is tartott nekünk egy kon-

ferenciát a telepések ügyével kapcsolatban.

Kevésbé csodás emlék, amikor az Óváros keresztény és muzulmán negyedének határán a zsidó negyed felé sétálva palesztin fiatalok kerítettek be és átkozódni kezdtek felém. Leöntöttek valami folyadékkal, megrugdostak és szitkozódtak. Csupán azért, mert lerítt rólam, hogy nem vagyok muzulmán. Nem volt mit tenni, hisz több felnőtt is leskelődött a közelben, ugrásra készen várva a reakciómat. Jobbnak láttam inkább tűrni a megaláztatást, és mihelyst a Via Dolorosára értem, az ottani hatósági jelenlét miatt a "hősök" már nem mertek utánam jönni és az én vérnyomásom is helyrebillenhetett.

Amikor a többhetes internship véget ért, barátaimmal együtt autót béreltünk és bejártuk azokat a helyeket, amik addig kimaradtak. Lebegtünk a Holt-tengerben, majd felmászunk a sómasszára néző Ein-Gedi oázis hatalmas kanyonjába és Caesaria aqueductjáról néztük a Földközi többméteres hullámain. Delfinekkal és tengeri teknőssel vitorláztunk a nyílt vízen, majd felautóztunk a tengerparton egészen Haifaig, melynek bahái kertje lenyűgözően virít a meredek domboldalban. Napestig sorolhatnám még az élményeket. Például, hogy Ra'ananában egy Közel-Kelet szakértő a saját lakásán fogadott bennünket, és olyan értékes információkkal segített megérteni a térség konfliktusait, ami valódi kincsnek bizonyult a jogászai gondolkodásomnak is. Igen feldúló tapasztalat látni az emberi szinten megoldhatatlan jogi problémákat. A töméntelen szenvedés, a millenniumokon átívelő tradíciókban gyökeredző szenvedély, a hihetetlen vallási pluralizmus és az állandóan pattanásig feszült helyzetben tapasztalható végtelen nyugalom paradoxonja elképesztő. Az izraeli települések, kibucok boldogak, és ha harcolni is kell, visszanyert hazájukért elkötelezetten teszik. De a konfliktus egyre kuszább, és úgy láttam, tényleg csodára lenne szükség. Talán nem segíthet már más, csak egy égi beavatkozás.

HALLGATÓI AUTONÓMIA

KELL-E NEKÜNK ÉRDEKKÉPVISELET?

SZERZŐ: NAGY TEODÓRA

A közelmúltban felmerült a kérdés, miszerint a hallgatói érdekvégyesítés a jelenlegi formájában nem megfelelő és a hallgatói önkormányzatok nem tudnak bánni a rájuk bízott feladatokkal. Ennek egy megoldásaként automatikusan a feladatelvonás jelent meg. Adja magát a feltevés, hogy szükség van-e egyáltalán a diákoknak érdekképviseletre? Míg ma Magyarországon ez a téma, nemzetközi szinten egyre jobban terjeszkedik a hallgatói képviselet formája és emellett virágnak az alulról induló, „civil” diák kezdeményezések is.

Európában és a tengerentúlon eltérő a hallgatói önkormányzatok története. Az Egyesült Államokban a hallgatói képviselet iránti igény a diákokban merült fel először. A Yale Egyetemen például 1972-es dokumentum van arról, hogy diákok Kollégiumi Tanácsülést tartanak. Az egyetemek autonómiájából kifolyólag a szervezeti rendszerek intézményenként változnak. Ugyanakkor az egységesen megállapítható, hogy nagyfokú önállóság jellemzi a hallgatói képviseleti szerveket. A szabadságuk egyik erőteljes korlátja a pénzügyi elszámolás, amelynek szigorú feltételei vannak, és amelyet egyértelműen megismerhetővé kell tenni mind az egyetemek vezetői, mind a hallgatótársaik számára. Kialakulásuk előzménye, hogy az egyetemi életben belül megjelenjen olyan közös célok, amelyeket a hallgatók hatékonyabban tudnak képviselni szövetkezve, mint egyénileg. A nagy létszám miatt nem tud mindenki részt venni az üléseken. Ennek megoldásaként született meg a választási rendszer, amely legitímálja a hallgatói képviselők érdekvégyesítését. A közösségi célok rendkívül változatosak, a háromrétegű WC papírtól kezdve az ingyenes internet hozzáféréstől minden megtalálható. Az amerikai modellben a hallgatók nem vesznek részt

közvetlenül a döntéshozatali folyamatokban, hanem javaslatokkal, petíciókkal kívánnak befolyást gyakorolni közvetett módon. A nyugat-európai hallgatói önkormányzatoknál viszont megfigyelhető egy változó tendencia, miszerint egyre jobban beemelik őket már a döntéshozatali folyamatokba is. A németországi egyetemeken az érdekképviselet nagyon széles köre figyelhető meg. Több helyütt a tanárokon és diákokon kívül az adminisztratív és egyéb munkatársak is részt vehetnek képviselők útján a döntéshozatali folyamatokban. Kari szinten jelenik meg a hallgatói képviselet legerőteljesebb formában. A kari tanács elnöke mellett általában két alelnök működik, egyikük a kari hallgatói önkormányzat tagjai közül kerül megválasztásra.

Mindezek mellett pedig egyre gyakoribbak a „civil” diákszervezetek, amelyek profilja a hallgatói jogok védelme és érvényre juttatásának elősegítése. Ezt elsősorban tájékoztatással és előadások szervezésével érik el.

Nemzetközi szinten a felsőoktatás vezetői elismerik, hogy a hallgatók kiszolgáltatottak érdekképviseleti szerv nélkül. E védtelenség csökkentése érdekében figyelembe veszik a hallgatók véleményét az őket érintő döntésekben.

A jövő remélhetőleg ebbe az irányba vezet, nem pedig a korlátozás felé.

VÉLEMÉNYFÜZÉR AZ EGYETEMI BOTRÁNYOK MARGÓJÁRA AZ ERKÖLCS HELYE A JOGÁSZ ÉLETÉBEN

SZERZŐ: SURJÁNYI DÁVID

Nehéz erkölcsi jellegű botránnyokról úgy írni, hogy az ember ne keltsen az olvasói között meghasonlást. Nehéz, hiszen a liberális és konzervatív gondolkodás ritkán találkozik a morál koordináta-rendszerében. Véleményszabadság viszont még van, és ezért kijelenthetem azt, ami nem egy ember gondolata: a felnövekvő jogásztársadalom a dekadencia jeleit mutatja.

Jól emlékszünk még a római jog *ius, fas, mos* normarendszerére. Nem áll rendelkezésre elég hely ezek összefüggéseit részletekben vizsgálni. Inkább az aktuális botránnyok fényében érdemes (ön)vizsgálatot tartani.

Emlékezték még az egyik első *praeceptum iuris*-ra, amit tanulmányaink hajnalán belénk vertek? *Honeste vivere, alterum non laedere, suum cuique tribuere*, azaz „tisztességesen élni, mást meg nem sérteni, mindenkinek megadni azt, ami őt megilleti.”

A tisztességben való élet, ahogy arra kitértünk, igen relatív; társadalmanként, családonként, személyenként változó. Majdhogynem jogosnak mondhatjuk azon ellenvetést, hogy „mi közöd ahhoz, amit magammal teszek?” Ezért forduljunk inkább azon kitételekhez, amelyek a másokhoz való viszonyt határozzák meg.

Nyilvánvaló, hogy a szexuális erőszak épeszű ember esetében nem kérdés, hogy utálatos bűntett. Az ügy nyilvánosságra hozatala, illetve a különböző gólyatábori programok és énekek viszont már sokkal több vitát gerjesztettek. Most csak azzal foglalkozunk, ami ránk, jurátusokra vonatkozik!

Gondoljunk bele, hogy a jogászok a társadalom egy igen fontos rétegét képezik, akiknek aktusai sorsformáló erővel bírnak – hangozzék is ez bármennyire elcsépelet módon. Miért lehetséges tehát, hogy az ide kíváncsi ifjúság azt hiszi, bármit megtehet? Tán fájdalmas a gondolat,

de egy orvostól vagy egy tanártól vagy éppenséggel egy jogásztól több váratik, mint más szakmák képviselőitől.

Perverz tartalmú énekek skandalálása a gólyatáborban nem tölti be azt az említett erkölcsi kitéltet, hogy megadjuk másnak, ami őt megilleti. Az ember elidegeníthetetlen joga az emberi méltósághoz való jog, míg e dalok rendkívüli módon diffamálóak, és nem utolsó sorban módfelett fölöslegesek! Mi szükség van állati szintre süllyedni az elsősök integrációja során? Ez igenis sértő és jogászhoz nem méltó magatartás, és hadd keltsem föl az idősebbek felelősségérzetét a gólyák (és önmaguk) felé, még akkor is, ha a gólyák közül sokan sajnos nem találnak mind ebben semmi kivetni valót.

Szó sincs kollektív felelősségről a konkrét bűncselekmények esetében, kollektív dekadenciáról viszont igen. A joghallgatók többsége fájdalmasan közönyös és cinikus, nemcsak ilyen kérdésekben, hanem általában a társadalmunkat, jövőnket érintő ügyekben is. Ne legyünk szakbarbárok jurátustársaim, akik a paragrafusokon túl tesznek mindenre! Széles látókörű, felelősségvállalásra képes rétegre van szükség ennek az országnak. Divat ma az erkölcsi kérdésekkel szembeni érdektelenség, de erkölcsi alapon egyéniség így nem születik. Ne ilyen utat mutassunk az utánunk jövőnek. Ahogy Dosztojevszkij mondta: „Nem az ész a fő, hanem az, ami irányítja – a természet, a szív, a jellemvonások, a fejlődés.”

NOMEN EST OMEN: MERT A HALLGATÓ TÉNYLEG HALLGAT

SZERZŐ: HEINRICH RENÁTA

2014. október 16-án lezajlott karunkon az idei HÖK-választás. Hátrattett kézzel, rosszindulat nélkül kijelenthetem: a részvételi arányokat tekintve azon sem lepődnék meg, ha sokakra ez az információ is az újdonság erejével hatna.

Természetesen közel sem arról van szó, hogy a hallgatóság ne értesült volna időben arról, mikor és hogyan gyakorolhatja választójogát a demokráciának ebben az egyetemnek keresztelt mikrokozegében. Bár főleg közelebbi ismerőseimmel folytatott beszélgetéseimből meríték információt az alacsony érdeklődés hátterének feltárásához, tanulságosnak ítélem az így körvonalazódó tendenciát.

Maga az alapkérdés triviálisan egyszerű: miért nem foglalkozunk azzal, ki látja el érdekképviseletünket? Valóban ennyire mindegy lenne, kik alkotják azt a szervezetet, mely az intézményi közélet mindennapi szereplője? Lesarkítva: sivár érdektelenség húzódik meg a szavazás mellőzése mögött, vagy teljesen más, racionális indokokkal lehet alátámasztani az ilyen nagyságrendű vállrándítást?

A leggyakrabban felhívott magyarázat a szavazás lehetőségének szűkössége, a korlátozott időkeret: sokan érezték úgy, hogy két óra nagyon kevés a szavazás lebonyolítására. Erre pluszként rakódott a konkrét időpont kötöttsége: az évfolyamképviselőket ugyanis egy hétköznapi előadás előtt, után, közben, helyett – mindenki magáévá teheti a stílusába vágó opciót – lehetett megválasztani. Amint arra több hallgatótársam rámutatott, az előadások nem minden esetben élveznek széleskörű látogatottságot, hiszen számos diák munkát végez hétköznapi délelőttönként – az auditoriumok fő per négyzetméter mutatószámai egyébként határozottan ezt az álláspontot támasztják alá.

A hallgatók kritikusabb rétege félretette a praktikus érvkészletet, és a jogi kar profiljához illően legitimációs oldalról közelítette meg a problémát. Ebben a körben többen a megfelelő kampányt hiányolták, amelyből részletesen értesülhettek volna a jelöltek tervezett intézkedéseiről, programjairól és az „új HÖK” által szabott irányokról. Ezzel összefüggésben sokan nehezményezték, hogy a megválasztandó képviselők egy részét szinte egyáltalán nem ismerték, legalábbis nem kellően ahhoz, hogy rájuk adják le a szavazataikat.

Ritkábban emlegetett, de elgondolkodtató érv volt a verseny hiánya. Az elmúlt években megszokhattuk, hogy több oldal próbálta megnyerni magának a hallgatókat: a jelöltek legalább két csoportba tömörültek, valószínűleg egyéni szimpátia, illetve korábban már eredményesen végzett közös tevékenység tapasztalatai alapján. Komoly előnye a szembenállásnak, hogy a célok többnyire ugyanazok, elvégre nagyvonalakban körülhatárolható, hogy az átlagos hallgatónak mik

az igényei. Így elméletileg az sem jelentene problémát, ha vegyes csapatot választanánk, legalábbis az irányok terén nem – valamilyenivel több körömrágást igényel a megválasztott tagok szempontjából az, hogy az esetleges személyes ellentétek ne feszítsék szét a szervezés kereteit. Mindehhez halkan fűzném hozzá: az elmúlt hónapok eseményei után az is elismerésre méltó, hogy egyáltalán voltak olyan jelöltek, akik új irányt kívánnak adni a hallgatói érdekképviseletnek, ezzel vállalva annak esetleges kockázatát, hogy tevékenységüket azonosítják a korábbi összképpel. Így is többen hangoztatták, hogy nem akarnak olyan HÖK-öt választani, amely csak formailag újul meg, tényleges szervezetét, élgárdáját és lényeges tartalmát tekintve azonban ugyanaz marad. Ezt az egyébként is morálisan ingoványos érvet nehéz komolyan venni annak tükrében, hogy egy bekezdéssel feljebb a hallgatóknak az új jelöltekkel kapcsolatos kifogásaival foglalkoztam – most legalább nyilvánvalóvá válik, hogy komoly fenntartással viseltetnek a régi képviselők iránt is. Ez a disszonancia klasszikus példáját adja a „sehogy sem jó” életfilozófiának: ha nem tudunk semmit a jelöltekről, ezt emeljük pajzsként magunk elé, ha ismerjük őket, a fent emlegetett, meglepően népszerű és egyben kényelmes változtathatlanság-érv mögé bújunk. Képlékeny teszi az ilyen szkeptikus hozzáállást az is, hogy a jelöltek meglehetősen színes palettát alkotnak: módunkban állt olyanokat megválasztani, akiknek korábban már bizalmat szavaztunk, és olyanokat is, akik még csak bontogatják a szárnyaikat – a képviselők tényleges kompetenciája akkor derül ki, ha szavazatainkkal valódi lehetőséget adunk nekik arra, hogy

bizonyítsanak.

A fentiekkel kapcsolatban több, gyakorlatiasnak mutató javaslat is megfogalmazódott, így például az, hogy biztosítsunk lehetőséget a diákságnak legalább egy teljes tanítási napon át a szavazásra az épületek egyes forgalmasabb pontjain elhelyezett szavazóurnákkal, és törekedjünk minden lehetséges módon a tudatos szavazás fontosságának hangsúlyozására (utóbbival próbálkoznék). Ez a gyakorlati problémákat kiválóan orvosolná, ha azonban – és ezzel a lehetőséggel számolnunk kell – az általános érdektelenség determináló szerepet játszik a részvétel ilyen irányú alakulásában, ezt a mentalitást aligha lehet megváltoztatni több ládával vagy néhány röplappal, melyeken olyasmis áll, mint több vizsgaidőpont, hatékony kommunikáció, maximális megbízhatóság – és amire majd rálegyintünk: *közhely*.

Mindenkinek szíve joga eldönteni, mennyiben ért egyet ezekkel a javaslatokkal vagy azonosul a mögöttük álló kifogásokkal. De vajon nem éppen a felmerülő konfliktusok rendezése igényelne-e aktívabb hallgatói részvételt? Szavazunk azért, hogy megtartsuk azt, ami már jól bevált, és hozzuk be azokat az újításokat, amiket eddig hiányoltunk – a társadalomnak ezen a szintjén a kettő még nem zárja ki egymást. Ne felejtjük el: a demokrácia akkor szűnik meg létezni, ha már nem hiszünk benne. Ez a mondat szemléletesen tükrözi a jelenleg uralkodó országos nihilizmust, ami kicsiben, úgy tűnik, Karon is leképeződik; épp ennek ellenpontjaként egyik feladatunk lenne tudatosítani azt, hogy sem a joghallgató, sem a gyakorló jogász nem engedheti meg magának a demokratikus értékek mellőzését.

ALTERNATÍVÁK JOGÁSZOKNAK A SOKSZÍNŰ DIPLOMA ELŐNYEI

SZERZŐ: KOVÁTS BORBÁLA

Az egyetemen töltött éveink során megtanulunk emberek előtt szerepelni, érvelni, másokat meggyőzni, kutatni, csapatban dolgozni, és szerencsés esetben kialakul bennünk az igény a hatékony feladatmegoldásra és a minőségi munkára. Ezek olyan készségek, amelyeket a klasszikus jogászi hivatásokon kívül az élet számos egyéb területén tudunk kamatoztatni; így nem véletlen, hogy sok jogi diplomával rendelkező személy választ alternatív pályát.

Felkészültség, kereset, rugalmasság, sokszínűség – számos szempontot mérlegelve döntünk arról az egyetem elvégzése után, hogy mihez kezdjünk a diplománkkal. Aki nem a klasszikus jogászi hivatások egyikét választja, hanem inkább más pályák, például a versenyszféra, a civil szféra, a média vagy a nagyvállalatok felé kacsintgat, számtalan lehetőség áll rendelkezésére, hiszen napjainkban a jogi diploma az egyik legkönnyebben konvertálható felsőfokú végzettség.

JOGTANÁCSOS

A frissdiplomások közül sokan a jogtanácsosi pályát választják és a szakvizsgáig jogi előadóként dolgoznak. A jogtanácsos egy céggel vagy cégcsoporttal áll munkaviszonyban és e cég ügyeit intézi, képviseli bíróságok és hatóságok előtt, jogi tanácsot és tájékoztatást ad, beadványokat, szerződéseket és egyéb okiratokat szerkeszt, jogszabályokat értelmez. Jogtanácsos dolgozhat például cégeknél, civil szervezeteknél, kórházaknál, egyesületeknél, vagy köztisztviselőknél, működésének előfeltétele a jogtanácsosi névjegyébe való bejegyzés. Havonta azonos – a nemzetközi cégeknél általában magasabb összegű – fizetést kap, így keresete nem függ a ténylegesen elvégzett munka mennyiségétől. A jogtanácsos feladatai révén széleskörű betekintést nyer a vállalat, civil szervezet, egyesület működésébe, munkája sokszínű, és nem jogi tevékenységekkel is foglalkozhat, azokban is kikérhetik a véleményét.

SZABADALMI ÜGYVIVŐ

Ha valaki érdeklődik a szellemi tulajdon iránt, választhatja a szabadalmi ügyvivői hivatást. A szabadalmi ügyvivő ügyfelét képviseli iparjogvédelmi ügyekben, szerződéseket és egyéb okiratokat szerkeszt, iparjogvédelmi ügyekben kutatásokat végez, szakvéleményt, tanácsot és tájékoztatást ad. Eljárhat egyéni szabadalmi ügyvivőként, szabadalmi ügyvivői irodában vagy gazdasági társaságban. Ahhoz, hogy valaki szabadalmi ügyvivőként működhessen, mérnöki, informatikai vagy más, egészségügyi, természettudományi jellegű diplomával és szabadalmi ügyvivői vizsgával kell rendelkeznie, valamint szabadalmi ügyvivőjelöltként kell tevékenykednie. A hosszú tanulmányi időt kárpótolja a versenyképes kereset, az érdekes és elismert munka egy folyamatosan fejlődő területen, valamint a kínáló nemzetközi lehetőségek, ame-

lyek erre a pályára különösen jellemzőek.

MEDIÁTOR

Aki hisz a jogviták alternatív rendezésében, akár a per megelőzése, akár a per befejezésének elősegítése céljából, kipróbálhatja magát a mediátor szakmában. A mediátor közreműködik a felek közötti vitát lezáró megállapodás létrehozásában, azaz egyeztetési az álláspontokat, közvetíti az igényeket, megfogalmazza a problémákat. Ahhoz, hogy valaki mediátorként működhessen, felsőfokú végzettséggel és szakmai gyakorlattal kell rendelkeznie, valamint el kell végeznie a közvetítési szakmai képzést. Számos ügyvéd foglalkozik hivatása gyakorlása során mediációval, főként családjogi ügyekben, de főállású mediátorként is lehetséges tevékenykedni. Magyarországon a közvetítés még nem ismert olyan széles körben, mint nyugaton, ahol már bevett gyakorlat mediátorok alkalmazása a bírósági eljárás során, de fejlődés figyelhető meg az itthoni jogi szabályozásban, így a mediáció hazánkban is bevett módszer lehet a jövőben.

SAKAFORDÍTÓ

Az egyetem alatt esetlegesen elsajátított idegen nyelveket, szaknyelveket ugyan hasznosíthatjuk a klasszikus jogászi hivatások gyakorlása során is, de aki ennél többre vágyik, az választhatja a szakfordítói munkát. Ez a foglalkozás végezhető mellékfoglalkozásként is, de válhat valakiből főállású szakfordító, vagy szaktolmács, ha minimum egy, de inkább több idegen nyelvet beszél felsőfokon, és a hozzá kapcsolódó jogi szaknyelvet is ismeri. Sok Európai Unió intézmény keres szakfordítót, például az Európai Unió Bírósága is alkalmaz szakfordítókat az ítéletek, végzések és egyéb dokumentumok fordítására. Ezen a területen a nemzetközi lehetőségek tára határtalan, a siker és a kereset a beszélt nyelvek számától, a nyelvtudástól és a szakosodás mértékétől függ.

POLITIKA

A jogászok közül sokan politikával kapcsolatos foglalkozást választanak, nem véletlen tehát, hogy a mai magyar politikai életet a

közgazdászok mellett a jogászok uralják. Erre külföldön is számos precedens található, így például Barack Obama, Bill Clinton, Hillary Clinton, Fidel Castro, Gandhi és Nelson Mandela is jogot végeztek.

NEM JOGI PÁLYA

A jogi diplomával rendelkezők több mint tíz százaléka nem jogi szakterületen helyezkedik el a diploma megszerzése után, ami azt jelenti, hogy jogi munkát nem, vagy csak érintőlegesen végeznek. Egészen meglepő pályaválasztási döntéseket is találhatunk, nem kell sokáig keresgélünk például, ha olyan személyt keresünk, aki jogi diplomával művésznak állt. Színészek közül ilyen Gerard Butler, vagy magyar példaként felhozható Szervét Tibor, aki elvégezte ugyan a jogi egyetemet, de mindig is inkább a színészkedés érdekelt. Felhozhatnánk példának Gabriel Garcia Marquezt, aki a bogotai egyetem jogi karán tanult, de inkább az egyetem melletti kávéházakban olvasott és írt. Andrea Bocelli, a híres olasz tenorista a pisai egyetem jogi karán tanult, és egyetem alatt kezdett el énekelni, hogy finanszírozni tudja tanulmányait. Az olasz filmrendező, Federico Fellini a római egyetem jogi karára járt, és így elkerülte a katonai behívót, de az egyetemet nem fejezte be.

Fontos, hogy ne csak a hagyományos jogászi pályákat vegyük számításba potenciális munkahelyként az egyetem elvégzése közben és után, hanem legyünk tisztában a lehetőségeinkkel, amelyeket ezzel a sokszínű diplomával kiaknázzhatunk. Próbáljuk ki magunkat – akár már gyakornokként is – minél több szférában, pozícióban, munkakörben, és igyekezzünk megtalálni azt a területet, ahol igazán fel tudjuk használni a tanult és fejlesztett képességeinket, készségeinket, és érvényesülni tudunk!

BEVEZETÉS A KARRIERÉPÍTÉS
REJTELMEIBE

SZERZŐ: SZERÉNYI ADRIENN

Az Oppenheim Ügyvédi Irodát a vezető nemzetközi értékelő ügynökségek a legkiválóbb magyar ügyvédi irodák között tartják számon. Aktuális számunkban az Oppenheim egyik munkatársa, dr. Gass István osztja meg velünk a karrierépítéssel kapcsolatos tanácsait.

Hogyan emlékszik vissza az egyetemi éveire?

Nagyon szerettem egyetemre járni. Fontosnak tartottam már az első éveken, hogy eldöntsem, milyen irányba szeretnék továbbmenni, mert szerintem alapvetően ez határozza meg az ember szakmai karrierjét. Ha valamit tanácsolni lehet fiatal hallgatóknak, akkor az az, hogy viszonylag korán döntsék el, milyen irányba szeretnének orientálódni. Itt elsősorban a nagyobb jogterületekre, jogágakra gondolok. Döntsék el, hogy büntetőjoggal szeretnének-e foglalkozni, vagy inkább a polgári jog területe vonzó számukra. Szerintem az egyetem mindkét területen nagyon hasznos tudást tud átadni a hallgatóknak, így ha valaki viszonylag hamar felismeri, hogy melyik jogterület érdekli, akkor már a kezdetekben versenyképes tudásra tehet szert.

Tagja volt-e a tudományos diákkörök valamelyikének?

Igen, a Római Jogi TDK-nak voltam tagja, illetve a Polgári Jogi TDK keretében is tevékenykedtem. A szakdolgozatomat polgári jogi témában írtam, amelynek római jogi vonatkozásai is voltak, így a polgári jog és a római jog, valamint a két terület közötti összefüggések iránti komoly érdeklődésem már az egyetemi évek alatt kialakult. A szakdolgozatomat a Polgári Jogi TDK keretében nyilvánosan védtem meg, amelyet fontos eseménynek tekintettem.

Ön jelenleg a Római Jogi és Összehasonlító Jogtörténeti Tanszék egyik óraadója. Milyen szerepet játszott ebben az, hogy korábban már demonstrátorként is tevékenykedett a tanszéken?

Mindenképpen fontos szerepet játszott. Mindig is nagyon szerettem az oktatást, és a mai napig szeretek hallgatók között lenni, a hallgatóknak tudást átadni. A diploma megszerzését követően nem akartam végleg elbúcsúzni az egyetemi és tudományos pályától, ugyanakkor azt mindig is tudtam, hogy ügyvédként hatályos joggal szeretnék foglalkozni. Így kerestem egy olyan tantárgyat, amellyel – tulajdonképpen hobbiszzerűen – továbbra is rendszeresen foglalkozhatok, és így esett a választásom a római jogra. Ha jól emlékszem, hét éve oktatok, változatlan lelkesedéssel.

Bizonyára Ön is tudja, hogy évről évre nő azon hallgatók száma, akik az Erasmus program keretében több hónapot töltenek külföldön. Ön élt-e ezzel a lehetőséggel?

Igen, nagyon fontosnak tartottam, illetve a mai napig is fontosnak tartom a külföldi tanulmányokat. Én Belgiumban töltöttem egy szemesztert, amikor harmadéves egyetemista voltam. Amellett, hogy tényleg életre szóló kapcsolatokra tesz szert az ember, a szakmai fejlődés szempontjából is kiemelkedő jelentőségű egy ilyen tanulmányi út. Ezen kívül az idegen nyelvekről is szót kell ejteni ennek kapcsán. Nagyon fontos – és talán közhelyszámba megy – az a megállapítás, hogy egy jogász nem tud elhelyezkedni anélkül, hogy tud legalább egy, ideálisan két idegen nyelven, és e nyelveken tud magabiztosan dolgozni, kommunikálni. Az Erasmus tanulmányút szerintem tökéletes lehetőséget biztosít arra, hogy a hallgatók egy idegen nyelvet magas szinten elsajátítsanak, illetve azt később a munkájuk során hasznosítani tudják.

Az Oppenheim Ügyvédi Iroda mennyire veszi figyelembe az ügyvédjelöltek kiválasztásakor a nyelvtudást, illetve a külföldön eltöltött éveket?

Ez nem titkoltnak egy nagyon fontos szempont, ugyanis az iroda ügyfélköre döntően külföldi székhelyű, illetőségű ügyfelekből áll. Kiemelendő, hogy az idegen nyelvtudást nem úgy mérjük, hogy megnézzük, kinek, miből, milyen szintű nyelvvizsgálója van, hanem egy elbeszélgetés keretén belül derítjük ki, hogy milyen szinten és módon tud kommunikálni a jelölt egy adott helyzetben. Természetesen, ha látjuk a jelölt önéletrajzában, hogy hosszabb időt külföldön töltött, azt mindenképp pozitívként értékeljük.

Ezen kívül milyen kritériumoknak kell megfelelnie egy jelöltnek ahhoz, hogy Önöknél dolgozhasson?

Igazából több rostán kell keresztülmen-

nie a jelöltnek, hogyha nálunk szeretne dolgozni. Vannak bizonyos minimális elvárások: elvárunk egy jó minőségű diplomát, az viszont nem elvárás, hogy az ELTE-n végezzék a hallgató. Ennek ellenére a tapasztalatok azt mutatják, hogy döntő többségben ELTE-n végzett hallgatók kerülnek hozzánk jelöltként. Többször előfordult, hogy írásbeli jogesetekkel tettük próbára a jelöltet tudását. Természetesen az első fordulóban néhány alapvető jelentőségű, elméleti jellegű kérdést teszünk fel, később pedig mindig egy konkrét jogesettel megyünk tovább, ezzel tesszük próbára a jelölt gyakorlati tudását. Ez azért fontos, mert az ügyvédi és ügyvédjelölti működés lényege az élő joggal való foglalkozás. Jelöltként és ügyvédként az ember olyan helyzetekben találja magát, amikor a jogszabály életre kel: konkrét kérdések kapcsán kell érdeket képviselni, és tanácsokat adni az ügyfeleknek.

Ön szerint milyen tulajdonságokkal kell rendelkeznie egy ideális ügyvédjelöltnek?

Természetesen a tudás nagyon fontos, az a kiindulópont. Viszont egy ügyvédnek sokszor nem tisztán jogi kérdésekkel is foglalkoznia kell. Gondolok itt az ügyfélkezelésre, kommunikációra, hatóságok, bíróságok előtti fellépésre, vagy a lényeg, illetve a jogi kérdések és problémák meglátására, beazonosítására. Alapvetően kreatívnak kell lenni, bírni kell a munkát, és kezelni kell a stresszt, hiszen az ügyvédnek, illetve egy bizonyos idő után az ügyvédjelöltnek is szerepelnie kell, mint egy színházi előadásban. Aki tehát ezt a területet választja, annak fel kell készülnie arra, hogy ügyfelekkel kell rendszeres jelleggel kapcsolatot tartania, bíróságok és hatóságok előtt kell eljárnia. Ez pedig megkívánja azt is, hogy az illető megfelelő módon tudjon kommunikálni, szépen beszéljen, és jól tudjon érvelni.

INTERJÚ DR. SONNEVEND PÁLLAL

„A TEHETSÉG VESZÉLYES DOLOG...”

SZERZŐ: SZERÉNYI ADRIENN

Dr. Sonnevend Pállal, Karunk nemzetközi ügyekért felelős dékánhelyettesével beszélgettünk gazdag életútjáról, pályájáról, aki útravalóként néhány megszívlelendő tanácsot is adott nekünk.

Mikor fogalm a z ó d o t t meg Önben, hogy a jogi pályát válassza?

Talán a gimnázium harmadik évében. A szüleim is javasolták, hogy ezt a pályát válasszam, és a történelem tanárom, akit nagyon szerettem, szintén biztatott. „Pali, belőled nemzetközi jogász lesz!” - mondta, és ez igencsak inspirálóan hatott rám. Ezen kívül mindig is kedveltem a történelmet, és szerettem vitatkozni is, és azt képzeltem, hogy ezeknek hasznát veszem majd a jogászai szakmában.

Milyen emlékeket őriz az egyetemi éveiből?

Azt hiszem, hogy a jogászságba igazán az első külföldi perbeszéd versennyel érkeztem meg, és a perbeszédversenyek a jövőre nézve is meghatározóak voltak, mind a Telders, mind a Jessup. Már egyetemista koromban részt vettem ezeken, először versenyzőként, majd felkészítőként is, és ez ki is töltötte az összes szabadidőmet. Szívesen jártam még angol és amerikai vendégprofesszorok előadásaira is. Ezt a diákjaimnak is mindig ajánlom: ha ilyen lehetőség adódik, akkor ragadják meg.

Említette, hogy több perbeszédversenyen is részt vett. Mesélne ezekről?

A versenyekre való felkészülés rendkívül sok munkát igényelt. Nyelvilag is kihívás volt – főleg az elején – angol nyelven olvasni, kutatni, periratot készíteni, érvelni. Mindeközben pedig egy hatalmas játék volt annyiban, hogy oda vissza eljártunk a lehetséges érvekkel, próbáltuk azokat kiélelni, különösen a szóbeli fordulókra készülve, ami a legelvezetesebb része a versenynek. Ez egy olyan világ, egy olyan örvény, ami magával húzza az embert, véletlenül lehet szeretni. Nagyon fontos tapasztalatokat szereztem akkoriban, mind az oktatói, mind pedig a gyakorlati munkához.

Mennyiben más oktatóként részt venni egy ilyen versenyen, mint diákként?

Égészen más. Amikor még diákként voltam felkészítő, magam is részt vettem a kutatásban és az érvek kidolgozásában. Amikor oktatóként csináltam ezt, azt gondoltam, hogy az ilyenfajta segítség nem lenne már helyénvaló. Így tulajdonképpen sokkal nehezebb érzés terelgetni a versenyzőket, reflektálni az érvekre, megpróbálni csiszolgatni, strukturálni, rendbe tenni azokat. Bizonyos értelemben az igazi játék része akkor van, amikor az ember versenyzőként vesz részt, de természetesen ez a világ oktatóként is magával

ragadja az embert. Azt is el kell mondanom, hogy az utóbbi években Kajtár Gábor tanár úr készítőfel a Jessup csapatokat, nagy lelkesedéssel és fényes sikereket elérve.

Volt olyan professzora, aki nagy hatással volt a későbbi karrierjére?

Két professzor volt meghatározó hatással a gondolkodásomra. Az egyik Jochen Abraham Frowein professzor, a heidelbergi Max-Planck-Intézet igazgatója, akinél a PhD dolgozatomat írtam. Az ő szigorú jogászai logikája, kristálytisztá érvelése, letisztult, salangmentes nyelvhasználatát mintává vált számomra. A másik meghatározó jogász Sólyom László, az Alkotmánybíróság volt elnöke, volt köztársasági elnök, aki mellett sokáig dolgoztam. Az ő munkáiban a vízió, a kreativitás, a merész ötletek fogtak meg, és arra tanítottak, hogy a jogtudomány nem ragadhat meg a fantáziátlan pozitívizmussal. De Frowein és Sólyom professzor urakon kívül sokan voltak még rám hatással. Igazságtalan módon kiragadva néhányat közülük, Brósz Róbertet, a római jog nagyhatású professzorát említhetem, vagy Németh János és Békés Imre professzor urakat. És hát persze ott volt a nemzetközi jog, amit mindig a legszívesebben hallgattam a tanszék összes oktatójától. Általában azt szerettem egy előadásban, ha egyértelmű, tiszta struktúrája volt, tudtam, hogy honnan indulunk, hová megyünk, és épp hol tartunk. És persze az sem volt baj, ha az előadónak volt némi humorérzéke.

Az életrajzát áttekintve feltűnt nekem, hogy hosszabb időt töltött Heidelbergben. Milyen tapasztalatokkal lett gazdagabb ottani tartózkodása során?

Tulajdonképpen szerencsém volt, Nagy Boldizsár tanár úrnak, mostani tanszéki kollégámnak köszönhetően. Az ő kapcsolatai révén kerültem a heidelbergi összehasonlító alkotmányjogi és nemzetközi közjogi Max Planck Intézetbe. Túlzás nélkül mondhatom, ez a világ egyik legjobb helye egy nemzetközi jogász számára. Később az intézet

FORRÁS: www.hvgorac.hu

igazgatója, Frowein professzor úr javasolta, hogy egy LL.M. képzésben is vegyek részt a Heidelbergi Egyetemen, és ugyanitt szereztem meg aztán a doktori címet is, ami a magyar PhD-nak felel meg. Kicsit olyan érzésem volt a Max Planck Intézetrel kapcsolatban, mintha Hermann Hesse híres regényének, az Üveggyöngyjátéknak a világába, Kasztília tudósállamába csöppentem volna. Frissen végzett jogászként, először hosszabb időt töltve külföldön úgy éreztem, az intézetben a tárgyi tudás (legalábbis látszólagos) teljessége, a kifinomult logika, az elegáns érvelés mind jelen vannak, és mindez a legnagyobb természetességgel. Mindmáig meghatározó az az idő, amit ott tölthettem, hallgatva Frowein úr előadásait, hétfőnként az ún. Referentenbesprechung-on, a munkatársak rendszeres gyűlésén ülve, ahol a világ minden tájáról és a nemzetközi jog minden szegletéről volt éppen aktuális előadás. Olyan elmélyült és aktuális tudást lehetett ott megszerezni, ami más szintre helyezte az addigi képemet a nemzetközi jogról.

Főtanácsadóként dolgozott az Alkotmánybíróságon, majd az alkotmányügyi és jogi főosztály vezetőjeként a Köztár-

sasági Elnöki Hivatalban. Mi ösztönözte e munkakörök elvállalására?

1997-ben az Alkotmánybíróság akkori elnöke, Sólyom László keresett meg azzal, hogy legyek a tanácsadója. Először gondolkodtam azon, hogy nemzetközi jogásként ez mennyire egyenes út, de végül is a német akadémiai gyakorlatot szem előtt tartva elvállaltam a felkérést. A német akadémiai szférában a közjog oktatása, művelése nem válik szét olyan egyértelműen, mint Magyarországon. A doktori fokozat és a habilitáció megírása a közjog területén úgy szokott történni, hogy az egyiket általában alkotmányjogból, a másikat nemzetközi vagy európai jogból írják a jelöltek. Kisebb egyetemeken egyetlen tanszékhez tartozik a teljes közjogi paletta: a nemzetközi jogtól kezdve az alkotmányjogon át egészen a közigazgatási jog különös részéig. Egyszóval a közjog egyes szeleteinek együttes művelése a német rendszerben teljesen elfogadott és természetes. Ezt szem előtt tartva úgy gondoltam, hogy a nemzetközi jog és az európai jog elméleti művelése, párosulva az alkotmányjog gyakorlatával nekem sem lehet árthat. Vannak ráadásul olyan területei is ezeknek a jogágaknak, illetve jogrendszereknek, amelyek egybeesnek, ilyen például az emberi jogok védelme. A Köztársasági Elnöki Hivatal emellett abból a szempontból is érdekes volt, hogy amikor Sólyom elnök úr lépett hivatalba, picit közelebről láttam a politikai folyamatok működését. Ez egy tanulságos időszak volt, amit egyáltalán nem bánok.

Az alkotmányjog vagy a nemzetközi jog áll Önhez közelebb?

Elsősorban nemzetközi és európai jogásznak tekintem magamat, akinek van tapasztalata az alkotmányjog területén is. Ennek ellenére nem állítanám szembe a két, illetve három jogterületet. Ahogy mondtam, Európában nagyon is közel kerültek egymáshoz ezek a területek, ezert is szokás többszintű, illetve párhuzamos alkotmányosságról beszélni. Ennek része, hogy a nemzetközi jogi garanciák az alkotmányos értékeket is fenntartják, működtetik. Az utóbbi pár évben ezzel kapcsolatban kutatok, publikálok, és szervezek konferenciákat.

Miért döntött úgy, hogy mindemellett tanítani is szeretne?

Először azt döntöttem el, hogy tanítani szeretnék, minden más utána jött. Vonzott az alkotó munka, és vonzott a diákokkal való eszmecsere, a kreatív vitaközlés. A kiterőt az Alkotmánybíróságra, illetve a Köztársasági Elnöki Hivatalba átmenetnek tekinttem, még ha hosszúra is nyúlt ez az átmenet. Viszont ezzel párhuzamosan is folyamatosan tanítottam. Tulajdonképpen az egyetemi munka két nagy pilléren nyugszik: az egyik maga az oktatás, a másik pedig a kutatás és írás folyamata. Az alkotó munka nagy öröm, jó látni, hogy hízik egy tanulmány, fejlődik és kerekké válik egy gondolat, és hogy bekerült a sokadik lábujgyeztet is az aktuális irodalommal. Ezt a fajta alkotó örömet és az ehhez szükséges nyugalmat legtöbbször és legintenzívebben a heidelbergi Max Planck Intézetben volt alkalmam

megtapasztalni. A tanításban az igazi öröm, ha valódi diskurzus tud kialakulni a diákokkal. Ennek jegyében jó pár éve indítottam nemzetközi jogi jogesetmegoldó órát, és ennek a tapasztalatait a nemzetközi jogi szemináriumon is hasznosítottam. Minden órára összefoglalók egy-egy fontos, az aktuális témához kötődő nemzetközi bírósági esetet, és azt dolgozzuk fel közösen, strukturált kérdések mentén, megfogalmazva az összes lehetséges pro és contra érvet. Jó látni, hogy feloldódnak a diákok, egymással is vitába keverednek, és közben tanulják az anyagi jogot.

Hogyan került dékánhelyettesi pozícióba?

Király Miklós dékán úr keresett meg, hogy számítsanak a munkámra, amin először meglepődtem. Aztán végiggondolva a felkérést arra jutottam, hogy érdemben hozzá tudok járulni a Kar működéséhez és nemzetközi ügyekhez. Hálas vagyok a Dékán úrnak a felkérésért.

Milyen feladatokat kell ellátnia dékánhelyettesként?

Sokrétű a feladatkör. Rengeteg egyetemmel tartunk kétoldalú kapcsolatot, és nagyon sok, több mint száz Erasmus szerződésünk van. Az egész Erasmus működés – tehát a bejövő hallgatók fogadása, a kimenő hallgatókkal kapcsolatos ügyintézés, a idegen nyelvű kurzusok koordinálása – a nemzetközi dékánhelyetteshez tartozik. Az Erasmus keretében nemrég alakítottuk át a kiküldés és pályázás rendszerét: igyekeztünk transzparenssebbé, szélesebb körűvé tenni azt. A munkámhoz tartozik az is, hogy összeállítsam, felügyelem, milyen kurzuskínálatunk van a külföldi hallgatóknak. Ezen kívül, ha minden jól megy, akkor idén sikerül akkreditáltatnunk egy emberi jogi LL.M. képzést angol nyelven, aminek a szakalapításán már túl vagyunk, és a szakindítás van most folyamatban. Ha terveink szerint halad a dolog, akkor ez a kurzus már 2015 szeptemberében el fog indulni. A nemzetközi portfólióhoz tartozik a vendégprofesszorok vendéglátásának és a nemzetközi konferenciáknak a megszervezése is. Ebben nagyon sokat segít az, hogy az ELTE ÁJK-nak van egy rendkívül ütőképes és hatékony nemzetközi osztálya, amelynek munkatársai nagy gyakorlattal és profizmussal intézik az összes felmerülő ügyet.

Van-e olyan cél, amelyet dékánhelyettesként sikerült megvalósítania, és amelyre büszke?

Elsőrendű céloom volt rendszeresíteni a nagy, tematikus nemzetközi konferenciákat. Hogy csak néhányat említsek: 2012 elején a heidelbergi Max Planck Intézettel volt konferenciánk az Alaptörvény hatálybelépése kapcsán a nemzetközi és európai jog alkotmányos relevanciáiról, 2013-ban a Polgári Jogi Tanszék tartott egy nagy konferenciát a hamburgi magánjogi Max Planck Intézettel a polgári jogi kodifikációról, idén ősszel pedig két igen komoly befektetésvédelmi, illetve nemzetközi kereskedelmi jogi konferenciára került sor a Karon. Igyekeztem továbbá a kari kétoldalú kapcsolatrendszeret bővíteni. Németországgal nagyon jók már most is a

kapcsolataink, és ezek folyamatosan bővülnek. Angolszász irányban pedig tulajdonképpen most kezdjük ezt a munkát, például a cambridge-i egyetemmel egyes professzorok útján, és azt remélem, hogy e téren is tudunk majd sikereket elérni. Általában az angolszász világ kevésbé érdeklődik a régió iránt, de úgy érzem, hogy személyes kontaktusok útján a velük való együttműködés is lehetővé válik majd.

Hogyan telik egy átlagos napja?

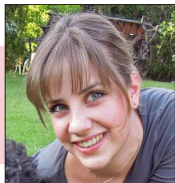
Nagyon vegyes, nagyon sokfajta nap van. Valamikor szemináriumaim vannak reggel 8-tól délután 2-ig, van, hogy csak egy alternatív óram jut egy napra. Ezekre általában előző nap készülök. A tanszéken az előadásokat tematikusan elosztjuk egymás között, de így is jut minden hétre egy-egy nemzetközi jogi vagy európai jogi előadás. Napi-heti rutin az adminisztratív ügyek intézése a Nemzetközi Osztályon. Kéthetente dékáni kabinet, havonta Kari Tanács. És aztán vannak olyan napok, amikor elnémitom a telefont, félrevonulok a szobámba, és reggeltől késő estig igyekszem az írásbeli penzumaimat ledolgozni.

Hogyan tudja ezt a sok teendőt összeegyeztetni a magánéletével?

Fix időkereteket igyekszem szabni, ahol a családnak is jut idő. Öt gyermekünk van, ez nagy öröm és nagy kihívás is egyszerre, de elég szoros beosztást is eredményez, amelyet tudni kell hatékonyan kezelni. Halkan megvallom, nem mindig sikerül.

Ön szerint hogyan lehet valaki sikeres a szakmájában?

Szerintem a legelső lépés az, hogy meg kell találni, mi érdeklí igazán az embert. Joghallgatóként ezt úgy lehet a legegyszerűbben kivitelezni, ha közelebb megy a dolgokhoz, például próbára teszi magát egy perbeszédversenyen, TDK-dolgozatot ír, demonstrátorkodik, vagy egyszerűen csak célzottan válogat magának alternatív vagy fakultatív tárgyakat. Azt gondolom, hogy mindennek a titka a célok pontos meghatározása. Ez egy folyamat, rögtön nem kell tudni senkinek, hogy mit szeretne csinálni, de igenis törekedni kell rá, hogy célirányosan dolgozzunk. Hasznos megfogalmazni rövid-, illetve középtávú célkitűzéseket: mit szeretnék öt, esetleg tíz év múlva csinálni, hol látom magamat akkor? Ha van olyan cél, amivel azonosulunk, sokkal könnyebb a szükséges energiákat megtalálni. Van egy kedves mondásom Polgár Lászlótól, aki az egyik legnagyobb basszus operaénekes volt a maga korában. Egyszer azt találta mondani, hogy „a tehetség veszélyes dolog, mert lustává teszi az embert”. Nem szabad abban bízni, hogy valaki jó képességekkel, jó kiindulási feltételekkel érkezik, a nap végén úgyis az dönt, hogy mennyire keményen és intenzíven dolgozik. Ha ez megvan, akkor az előbb-utóbb meghozza a maga eredményét.

KÜLDÖTTGYŰLÉSI BESZÁMOLÓ TISZTÚJÍTÁS A HALLGATÓI ÖNKORMÁNYZATBAN

SZERZŐ: POLLOK ZSÓFIA

Karunk Hallgatói Önkormányzata idén is megtartotta alakuló és egyben tisztújító küldöttgyűlését. Bár az elmúlt időszakok botrányai, zavaros viszonyai miatt sokkal később került csak sor a megalakulásra, a képviselők egyöntetűen megújulást és rendületlen működést ígérnek erre a pár hónapra (2015 tavaszán a teljes egyetemi hallgatói érdekképviseletben tisztújítás lesz).

A szokásokhoz híven Zaránd Péter EHÖK Elnök vezette az ülést a Hallgatói Önkormányzat elnökének megválasztásáig. Egy kisebb beszéddel készült a Küldöttgyűlés részére, amelyben a rekord alacsony részvétellel (20% alatti) is reagált, valamint felhívta a figyelmet arra, hogy a Hallgatói Önkormányzat nem törvényi szabályozásából eredően létezik, hanem kulturális kérdésként az universitas eszméjéből kifolyóan.

A Küldöttgyűlés a Hallgatói Önkormányzat Elnökének Tallár Ákost választotta. Pályázatának bemutatása során kiemelte, hogy az eddigi újításokat szeretné továbbra is folytatni, most már az országos elvárásoknak is megfelelően. A Tudományos Diákkörök támogatását, Neptun ügyekkel foglalkozó ügyvivő kinevezését, és a rangsorolások tárgyfelvétel zökkenőmentességét ígérte.

A szociális ügyekért felelős alelnök Deák Milán lett. Pályázata alapján az empátia, a megbízhatóság és a diszkréció jegyében fogja munkáját végezni.

A politológus ügyekért felelős alelnöki tisztségre két hallgató jelentkezett: Palócz András és Oravecz Zsófia. A Küldöttgyűlés Oravecz Zsófiát választotta meg. Leginkább a csapatmunkát és a politológus hallgatók tantervreformjának szükségességét hangsúlyozta beszédében. A külügyekért felelős alelnöki posztra Tamás Eszter Katát választották meg. Tapasztalataiból kiindulva egy egyszerűbb, átláthatóbb vizsgázási rendszert szeretne létrehozni az ERASMUS programban részt vevő hallgatóknak, annak érdekében, hogy a külföldön töltött félév ne járjon feltétlenül tanulmányi lemaradással.

A sportügyekért felelős alelnök Királyvölgyi Krisztián lett. A sport és a mozgás nagy szerepét kiemelve szeretné az ÁJK Sportnapot hagyománnyá tenni, valamint az esetleges kötelező testnevelés be-

vezetését is támogatná a Karon.

A rendezvényszervezésért felelős alelnöknek Budai Renátót választotta a Küldöttgyűlés. Tekintve, hogy a következő évtől nem lesz gólyatábor, mindenképpen szeretne egyeztetni a Kar vezetésével a gólyák integrációjáról. Ezen kívül kéthetenkénti kari buli megrendezését is ígérte.

A kulturális ügyekért felelős alelnök Németh Olívia lett. Kiemelte, hogy idén a hallgatói igények felmérése után kerül csak sor a kulturális programok megszervezésre, így nagyobb érdeklődésre számít, mint a tavalyi évben.

Kommunikációs ügyekért felelős alelnöknek Sándor Csabát választotta meg a Küldöttgyűlés. Pályázata főleg a rendszeres és pontos hallgatói kommunikáció köré épül.

Oktatási ügyekért felelős alelnök Párkányi Eszter lett. Idei évre nézve fő céljának a rangsorolások kurzusfelvétel zökkenőmentessé tételét tekinti, de az oktatási bizottság újraszervezését is fontosnak tartja, melyben minden évfolyamot képviseltesse.

Gazdasági ügyekért felelős alelnöknek Sárhegyi Istvánt választották meg. A tavalyi munka folytatásán kívül, a Hallgatói Önkormányzat által felhalmozott tartalék (számításai szerint közel 9,5 millió forint) idei évi okos elköltését szeretné megvalósítani, amiben nagy szerepet kapnának a tudományos, szakmai és kulturális programok.

A Jurátus főszerkesztője Kálócz Adrienn lett. Szeretné a Jurátust valós egyetemi tényező szintjére emelni. Szakmai cikkeket, új rovatokat, rendszeres megjelenést és egy új arculat terveit is ígérte.

Az új és átlátható hallgatói érdekképviselet jegyében a honlapon (ajkhok.elte.hu) minden pályázat, valamint a megválasztott tisztségviselők névsora, pályázata is elérhető.

Ezúton gratulálunk a Hallgatói Önkormányzat új és régi tagjainak, és sikeres munkát kívánunk nekik!

KÜLDÖTTGYŰLÉS 2014 / 2015

JOGÁSZ

levelező	Bándi Tamás
I. évfolyam	Georgi Valér, Lupkovics Bálint, Pál Tamás, Szigeti Nóra
II. évfolyam	Borzák Péter, Deák Milán, Németh Olívia, Sándor Csaba
III. évfolyam	Fehér Milán Botond, Garamvári Flóra, Királyvölgyi Krisztián, Párkányi Eszter
IV. évfolyam	Bodnár László, Kálócz Adrienn, Schultheisz Mátyás, Tallár Ákos
V. évfolyam	Surjányi Dávid, Tamás Eszter Kata

POLITOLÓGIA

BA I. évfolyam	Gáspár Kristóf
BA II. évfolyam	Oravecz Zsófia
BA III. évfolyam	Ella Orsolya
MA	Budai Renátó, Csige Tamás

IGAZSÁGÜGYI IGAZGATÁSI BA

	Czikora Klaudia

MUNKAÜGYI ÉS TÁRSADALOMBIZTOSÍTÁSI IGAZGATÁSI BA

	Demjén Katalin

„NYITOTT HALLGATÓI ÖNKORMÁNYZATOT SZERETNÉK”

SZERZŐ: KÁLÓCZ ADRIENN

Kétséget kizáróan az elmúlt évek egyik legnehezebb időszaka zárul le az Egyetem, a Kar és a Hallgatói Önkormányzat életében. Felmerül a kérdés, vajon az elmúlt hónapok történései mennyiben rengették meg a hallgatói érdekképviselő létjogosultságát, vagy éppen ellenkezőleg, megadták a kellő lökést, amely majd a megfelelő irányvonalba mozdítja a hallgatói önkormányzatok működését? Tallár Ákost, a Hallgatói Önkormányzat újra megválasztott elnökét az elmúlt hónapok tapasztalataiból levonható következtetésekről, a várható változásokról és a jövőbeni terveiről kérdeztük.

Nehéz időszak áll az Egyetem, a Kar, valamint a Hallgatói Önkormányzat mögött. Mi a véleményed az elmúlt hónapokban lezajlott eseményekről?

Az elmúlt hónapok történései mindenekelőtt arra mutattak rá, hogy alapjaiban megújuló közéletre és hallgatói érdekképviselőre van szükség a Karon, amely értékteremtő és innovatív részét képezi a Kar és az Egyetem közösségének. Azt tapasztaltuk, hogy az ELTE Állam- és Jogtudományi Kar külső és belső integritása is megbomlott, mert nem volt képes megvédeni magát a támadásokkal szemben, és csak nagy erőfeszítések árán volt képes bizonyítani, hogy – a sajtóban bemutatott negatív képpel ellentétben – helyes értékrenddel rendelkezik. Ezért szükség van arra, hogy közösen megerősítsük ezen értékeket, ezzel megteremtve belső integritásunk kiindulópontját, valamint arra, hogy ezen értékrendszer mentén létrehozzuk külső integritásunk alapjait, és ezáltal megszilárdítsuk a Kart is. Ehhez azonban minden hallgatóra, oktatóra és dolgozóra szükség van, és álláspontom szerint ez a lényege a kari összefogásnak. Az ELTE ÁJK Hallgatói Önkormányzatának pedig az a feladata, hogy vezető szerepet vállaljon ebben a megújulási folyamatban.

A Hallgatói Önkormányzat is tagja a Szervezetközi Egyeztető Közösségnek. Milyen szerepet vállaltok ebben a társulásban?

Ez az együttműködés a Joghallgatók Önképző Szervezetének javaslatára indult, a Hallgatói Önkormányzat feladata pedig az, hogy keretet adjon ennek. Azért tartom kiemelten fontosnak, mert ez a kezdeményezés testesíti meg legjobban a már említett universitas eszmét, vagyis, hogy a hallgatók és az oktatók közös célokért, közös értékek mentén dolgoznak. Az összefogás már önmagában méltó a Kar és az Egyetem évszázados hagyományaihoz. Ezt felismerve, a Kar különböző szervezetei átfogó egyeztetésbe kezdtek, amelynek célja, hogy közösen meghatározott értékek mentén szervezzük újra a kari közéletet. A következő időszakban több előadást szervezünk annak érdekében, hogy megvizsgáljuk és megvitassuk a kialakult helyzet okait és lehetséges megoldásait.

Mennyiben változott meg az egyetemi polgárok véleménye a hallgatói érdekképviselő-

ÁJKHÖK

letről? Valóban válságba került a hallgatói érdekképviselő?

Hallgatóként és választott tisztségviselőként nem tudom elfogadni, hogy egyes személyek súlyos hibáért a teljes hallgatói érdekképviselőt, vagy akár a Kar teljes közösségét hibáztassák. Az elmúlt hónapok eseményei után sajnos kijelenthető, hogy a hallgatói önkormányzatok országos megítélése most nem a legjobb, ugyanakkor azt gondolom, hogy az új választás és tisztújítás megerősítette a kari hallgatói érdekképviselőt, így a munkában szerepet vállaló hallgatók megújult felhatalmazást kaptak az előttünk álló feladatok elvégzésére. A fennálló problémákkal kapcsolatban fontos kiemelni, hogy azok nem csak kari, vagy egyetemi szintű kérdések, hanem a hallgatói érdekképviselőket egészét is érintő kihívások. Ugyanakkor nem takarózhatunk azzal, hogy

ezek országos problémák, amelyek máshol is jelen vannak, ezért a jogszabályok és az egyetemi szabályzatok adta lehetőségek között azon fogunk dolgozni, hogy az ELTE ÁJK Hallgatói Önkormányzata az országban elsőként adjon hatékony választ a kari szintű hallgatói érdekképviselőt érintő problémákra. Ki kell emelni, hogy az Egyetemi Hallgatói Önkormányzatban is megfogalmazódott az igény a változtatásra. Az EHÖK elnökségi tagjaként az én feladatom az, hogy az ottani elképzeléseket megfeleltessem a Karon elindult változás irányvonalával.

Hogyan értékeled a Hallgatói Önkormányzat elnökeként eltöltött előző időszakot? Miket tartasz a legnagyobb sikereidnek, és miben látsz még fejlődési lehetőséget?

A Hallgatói Önkormányzat eredményei nem kizárólag az én sikereim, hanem egy

szakmailag felkészült csapat érdeme is. Kiemelt célunk volt a gazdasági kerülőutak felszámolása, valamint a szervezeti működés hibáinak feltérképezése és kijavítása. Az a tény, hogy az elmúlt évek leghatékonyabb és legtakarékosabb gazdálkodását sikerült véghezvinni, lehetőséget teremtett arra, hogy több mint másfélszeresére emeljük a demonstrátorok ösztöndíját, 1,7 millió forinttal támogassuk a Tanulmányi Hivatal infrastrukturális hátterének fejlesztését, és így a hatékonyabb, hallgatóbarátabb ügyintézés, valamint kibővített anyagi forrásteret biztosítsunk a tudományos diákkörök tevékenységéhez. A Hallgatói

Önkormányzat működésének hiányosságát abban látom, hogy nem tudtuk eléggé hatékonyan bemutatni a hallgatótársainknak az elvégzett munkát és az elért eredményeket. Ezért célunk, hogy a nyitottság és átláthatóság jegyében minden munkafolyamatra kiterjedően bemutassuk a Hallgatói Önkormányzat működését, annak érdekében, hogy a hallgatók átfogó képet kapjanak tevékenységünkről.

A képviselőválasztás során sokan felvetették az alacsony részvétel problémáját. Hogyan lehetne a részvételi arányt növelni?

Szeretném leszögezni, hogy a választások legalitását és legitimitását nem lehet kétségbe vonni, mert a választás minden tekintetben szabályos volt. Fontos kiemelni, hogy a felsőoktatási törvény intézményi hallgatói

önkormányzatot ismer, és erre vonatkozóan állapít meg érvényességi küszöböt a választásokon, az ELTE hallgatói önkormányzati választásai pedig megfelelnek ennek az érvényességi küszöbnek. Természetesen nem tartom elfogadhatónak a Karon tapasztalható alacsony hallgatói részvételt, ezért célom, hogy a szervezeti és választási reformok után nagymértékben meghaladjuk a felsőoktatási törvényben meghatározott részvételi küszöböt kari szinten is. Ehhez szükséges, hogy gyors, de megalapozott, és hatékony megoldást találjunk a hallgatói önkormányzati választások részvételi arányának növelésére, valamint a kriminológus és LL.M. képzésben részt vevő hallgatók választási lehetőségének biztosítására.

Az alakuló küldöttgyűlés egyhangúan szavazott neked újra bizalmat, így márciusig megint te vezetheted a hallgatói érdekképviselőt. Mik a terveid a jövőre nézve, hol várhatóak a legnagyobb változások? Melyek azok a problémák, amelyekre minél hamarabb megoldást kell találni?

Az elmúlt tíz év legnagyobb arányú támogatását kaptuk meg a Küldöttgyűléstől, ez kiemelt lehetőség, és egyben felelősség is. Talán a jelen helyzetben nem a Hallgatói Önkormányzatban való tisztségviselés hordozza magában a legnagyobb elismertséget és megbecsülést, ugyanakkor egy pillanatig sem volt kérdés, hogy a hátunk mögött lévő időszak tapasztalatai ellenére is folytatni fogjuk az előző félévben megkezdett munkát. Körvonalazódott terveink vannak a hallgatói igények szerinti érdekképviselőre, és ezeket kemény munkával meg is fogjuk valósítani. Ennek érdekében széleskörű egyeztetés és vita után el kell fogadnunk a Hallgatói Önkormányzat új alapszabályát, amely keretet ad a hallgatói érdekképviselői rendszer fejlesztésére és egyben válaszol a hallgatói érdekképviselőt érintő kritikákra is. Nyitott Hallgatói Önkormányzatot szeretnénk, több értelemben is. Először is a célom, hogy a hallgatóknak minden eddiginél szélesebb körben legyen lehetősége érdekképviselőtük működéséről véleményt formálni. Másodsor, minden, a Hallgatói Önkormányzat által hozott stratégiai döntés előtt meg fogjuk kérdezni a hallgatók véleményét és vállaljuk, hogy minden konstruktív javaslattal érdemben fogunk foglalkozni. Harmadszor, a Hallgatói Önkormányzatnak nyitnia kell a hallgatói szervezetek és a hallgatói kezdeményezések felé, és biztosítania kell a függetlenségüket azáltal, hogy számukra erőforrásokat és képviselőt biztosít. Ez a nyitottság a Hallgatói Önkormányzat működésének az alapja, amely abból fakad, hogy a Hallgatói Önkormányzat az egyetlen legitím hallgatói képviselő, amely rendelkezik a megfelelő jogkörökkel, és szigorú előírások mellett, de a szükséges erőforrásokkal is. A Hallgatói Önkormányzat akkor tud hatékonyan működni, ha a Kar vezetésével együttműködve, a hallgatókkal a hallgatókért dolgozik. A konstruktív ötleteket és a vitákat be kell csatornázni a Hallgatói Önkormányzatba, mert csak így érhetünk el bármilyen változást a Kar életében hallgatóként. Minden erőnkkel azon kell lennünk, hogy visszaálljon a bizalom a Hallgatói Önkormányzat és a Kar polgárai között, és ennek érdekében együtt kell megalkotnunk a megújulás irányvonalát.

Az Eötvös Loránd Tudományegyetem

Állam-és Jogtudományi Kar Szervezetközi Egyeztető Közösség FELHÍVÁSA

Az ELTE Állam-és Jogtudományi Karát megrázó botrányok után a Kar hallgatói és szervezeti korábban nem látott egységet alkotva úgy döntöttek, hogy a közösségi feldolgozás érdekében szorgalmazzák egy figyelemfelhívó előadássorozat szervezeti megrendezését a problémában jártas szakemberek meghívásával.

Ennek végrehajtására közös szervezőcsapatot állítanak fel, szervezetenként egy-egy tag képviselőben azzal, hogy az első előadást november első felében meg kell tartani.

A szervezetközi együttműködés tapasztalatai alapján, az ELTE Állam-és Jogtudományi Kar hallgatói életének építését elősegítő, az együttműködő szervezetek javasolják a szervezetek félévenkénti, hasonló formában való összegyűlését.

Budapest, 2014. 10. 24.

EDDIG CSATLAKOZÓ SZERVEZETEK:

- Joghallgatók Önképző Szervezete
- ELTE Állam- és Jogtudományi Kar Hallgatói Önkormányzat
- Politológus Műhely
- Stahly 15
- Az Instruktori Kör és a Politológus Instruktori Kör tagjai
- Jurátus

Á J K H Ö K
EÖTVÖS LORÁND TUDOMÁNYEGYETEM

A HALLGATÓI ÖNKORMÁNYZAT ELNÖKSÉGE

2014/2015

Á J K H Ö K
EÖTVÖS LORÁND TUDOMÁNYEGYETEM

TALLÁR ÁKOS
elnök
elnok@ajkhok.elte.hu

HÖK NEWS

Oktatási ügyekért felelős alelnök
PÁRKÁNYI ESZTER
oktatas@ajkhok.elte.hu

Véleményem szerint az oktatási ügyekért felelős alelnöki tisztség nem kizárólag az egyéni elképzelések megvalósításáról szól: mindenekelőtt a hallgatói igények szem előtt tartása és kikérése képezi a munka alapját. Éppen ezért kiemelt célnak tartom a hallgatók visszajelzéseinek begyűjtését és kéréseik megvalósítását. A legfontosabb teendő a közeljövőben a rangsorolások jelentkezésére való áttállással kapcsolatos problémák kiküszöbölése lesz.

Szociális ügyekért felelős alelnök
DEÁK MILÁN
szocialis@ajkhok.elte.hu

Legfontosabb célom, hogy a szociális ügyekben érintett hallgatók ügyeinek intézése és problémáik kezelése hatékony módon működjön. Különösen fontosnak tartom a méltányosság elvét a rendkívüli szociális támogatás terén a jogszabályok adta keretek mellett, mivel bárki kerülhet olyan helyzetbe, hogy a szabályszerű, de méltányos segítség ad lehetőséget a helyzet javítására. A különböző pályázatok elbírálásánál az igazságos elosztás és a teljesítmény alapú díjazás mércéjét szeretném képviselni alelnöki tisztségem ideje alatt.

Sportügyekért felelős alelnök
KIRÁLYVÖLGYI KRISZTIÁN
sport@ajkhok.elte.hu

Az elkövetkezendő időszakra több célt is kitztem magam elé. Szeretnék megrendezni egy Sportjogi konferenciát, amelynek címe „Szurkolói kártyák vs. Üres szektorok”, tehát a legfőbb témája a szurkolói kártyák bevezetése, illetve ennek megvitatása jogi szempontból. Minden szakról és évfolyamról fel fogom kutatni a sportoló hallgatóinkat, hogy növelni tudjam az Ájk-s hallgatók számát a MEFOB-os sportversenyeken.

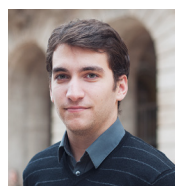
Kulturális ügyekért felelős alelnök
NÉMETH OLÍVIA
kulturalis@ajkhok.elte.hu

Kulturális ügyekért felelős alelnökként célom, hogy pezsgő kulturális életet varázsoljak az Egyetem falai közé. Azon fogok dolgozni, hogy a tanulmányok nehézségei mellett kulturális programokon való részvétellel kapcsolódásra is legyen lehetőségek az egyetemi környezetben. Bizottságommal fő tevékenységünk a minőségi programok megszervezése és népszerűsítése lesz. Bármilyen kérdéssel, kéréssel forduljatok hozzám bizalommal!

Külügyekért felelős alelnök
TAMÁS ESZTER KATA
kulugy@ajkhok.elte.hu

A Hallgatói Önkormányzat tevékenységében ez év februárja óta veszek részt. Munkámban a legfontosabbnak a hallgatókkal való kommunikációt tartom: úgy gondolom, csak veletek, Titeket meghallgatva tudok értetek dolgozni. Célom, hogy kiszélesedjen a nemzetközi ösztöndíjakat igénybe vevők köre, és hogy ne csak az Erasmust, hanem az egyéb programokban rejlő lehetőségeket is megismerhessétek.

Gazdasági ügyekért felelős alelnök
SÁRHEGYI ISTVÁN
gazdasag@ajkhok.elte.hu

Előző félévi munkásságomból kiemelném a KHTEÖ rendszer átstrukturálását, az átláthatóság elősegítését, a Gazdasági Bizottság felállítását. A jövőre nézve szeretném az eddigi minőségi munkát folytatni, és a 2014. évi költségvetés keretéből – pénzügyi kötelezettségvállalás által – átmentett összegek felhasználását koordinálni (pl.: Gólyabál, Felezőbál, TDK-k támogatása, stb.).

Kommunikációs ügyekért felelős alelnök
SÁNDOR CSABA
kommunikacio@ajkhok.elte.hu

A munkám során kiemelt figyelmet fogok fordítani a közéleti témákra, emellett az általános információk közzétételére és a programok promotálására. Az újonnan létrehozandó honlapon lehetőséget fogunk biztosítani a névtelen hallgatói véleményezésre, amely észrevételeket próbáljuk majd integrálni a munkánkba. Ezen kívül célom a HÖK mobil alkalmazás létrehozása, amely a honlappal összhangban naprakész információkat tud küldeni felhasználóinak a különböző okostelefonokra optimalizált, felhasználóbarát felületen keresztül.

Politológus ügyekért felelős alelnök
ORAVEC ZSÓFIA
politologus@ajkhok.elte.hu

A tanulmányi problémák minél hamarabb való kezelése a legfőbb célom, ebbe beletartozik a kérdések megválaszolása, panaszok megoldása, új alternatív tárgyak indítása - kiemelt számban idegen nyelvűek - illetve tanulmányi verseny szervezése. Szeretném láthatóvá tenni az egyetemen a politológus hallgatókat, érdekes és hasznos szakmai programok megvalósításával. Minden esetben hallgatóközpontú, lojális és megbízható leszek, ezt garantálhatom.

Rendezvényszervezési ügyekért felelős alelnök
BUDAI RENÁTÓ
rendezveny@ajkhok.elte.hu

Kiemelt célom, hogy továbbra is rendszeresen megrendezésre kerüljenek a kari bulik, valamint az olyan hagyományos rendezvények, mint a Felezőbál vagy a pár éve indult PalacsintaBisztró és ItalPult. Két-háromhetente jazz esteket kívánok szervezni az igényesebb szórakozásra vágyó hallgatóknak, emellett a kulturális ügyekért felelős alelnökkel karöltve színházi előadásokkal bővíteném a programkínálatunkat.

Jurátus főszerkesztő
KÁLÓCZ ADRIENN
foszerkeszto@ajkhok.elte.hu

Célom egy olyan újság összeállítása, mely mind tartalmilag, mind megjelenésében méltó az ELTE Állam- és Jogtudományi Karához, és aktív formálója a kari közéletnek. A tudományos és a véleménycikkek megjelenítése mellett fontosnak tartom, hogy az olvasók időben értesüljenek a legfontosabb információkról, ezért minden számban lesz Programajánló és Pályázatfigyelő.

HALLGATÓI PÁLYÁZAT!

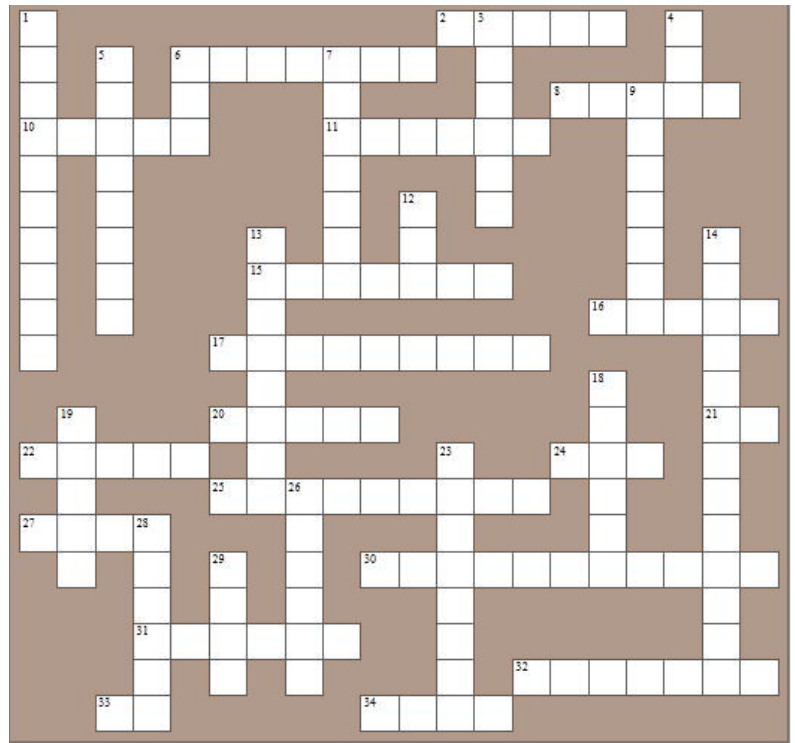
Mindketten tudjuk, hogy lapul egy csomó, hasonló poéma az íróasztali fiókod alján, közvetlen a megkezdett naplód és a tizenkettedikes törikönyved között, úgyhogy kapd elő az egyetemmel kapcsolatos gondolataid, szedd őket formába és küld el, mi meg lehet, hogy megjelentetjük! Sőt, akkor se habozz jelentkezni, ha szívesen rajzolgtatnál karikatúrákat az egyetemi életről!

foszerkeszto@ajkhok.elte.hu

ÍRTA: EMBER ILLÉS

Sziasztok!
 Eladó könyvek:
 Sziasztok!
 ELADÓ:
 ELADÓ!
 Könyvek eladók:
 Sziasztok!
 !!Eladó!!
 Vennék:
 Eladóak:
 Sziasztok!
 Eladóóóóó
 ELADÓ könyvek
 Keresem!
 Eladó!
 sziasztok
 Eladó!
 Eladnám:
 Sziasztok
 Könyvet keresek!
 Könyveimet eladnám!
 Keresek:
 Sziasztok!
 Megvenném
 Eladnám
 Az eutanázia eladó!
 Megválnék a büntetőjogtól!
 Eladom a polgári per titkait!
 Öröklési jogot vennék.
 A magyar jogtörténet-kicsit belejavítva, pár rész kihúzza- eladó!
 A magyar politikát megvenném. Ha itt nincs, hol lehet beszerezni?
 Etika jogászoknak eladó, jó áron, olcsón, de nem fontos, hogy legyen.
 Eladó a magyar alkotmányosság az európai integrációban. Valaki vegye már észre!
 Az emberi jogok (hibátlan állapotban) és a Szociológiai gondolkodás eladóak, kérlek privát üzenetben írjatok!
 Filozófia érdekelne, ha valakinek van.
 Képletgyűjteményt vásárolnék az élethez!
 Megunt Bibliám cserélném, kizárólag vallási erkölcsre!
 Közgazdagságot vennék. Esetleg többen is használhatnánk!?
 Általános tanokat keresek, ha van valakinek légszi jelezzen!
 Eladó a Forum Romanum!
 Eladó Samuelson és Nordhaus!
 Eladó cat van?
 Nemzetközi jogot keresek magyarként.
 Már nincs rá szükség, ezért túladnék a pszichológián!
 Az állam (új kiadás) áron alul eladó! eladó? eladó.
 Alig használt jövőm hirdetem, jelentkezéseket a szöveg alá kommentbe, ha kérhetem!
 Szerzői jogok eladóak, érdeklődni privátban nálam lehet.

VÍZSZINTES

2. Kamat latin neve
6. Obligatio
8. 1973-ban csatlakozott az EU-hoz
10. Jogszabályba ütköző, vagy annak megkerülésével kötött szerződés
11. Engedményezés latin neve
15. Európai Rendőrségi Hivatal
16. Kötbér latin neve
17. Jogi norma értelmezésének fajtája
20. Jogerő egyik fajtája
21. Aggregált kereslet jele
22. Foglalo latin neve
24. Fogyasztói árindex jele
25. Serdületlenek latin neve
27. Halál latinul
30. 1981-ben csatlakozott az EU-hoz
31. Kölcsön latinul
32. Örültek latin neve
33. Aggregált kínálat jele
34. Korruptió fajtája

FÜGGŐLEGES

1. Szerződés latinul
3. Méltányosság angolul
4. Termelői árindex jele
5. Résztes
6. Korruptió fajtája
7. Bérbeadó latin neve
9. Újítás latin neve
12. Bruttó hazai termék jele
13. Büntethetőséget megszüntető ok
14. Polgári jogi felelősség egyik formája
18. Vevő latinul
19. Tévedés latinul
23. 1973-ban csatlakozott az EU-hoz
26. Kézizálog latin neve
28. Jogképességet korlátozó jognyilatkozat jellemzője
29. Némák latinul